

VOKIETIJOS LB VALDYBOS INFORMACIJOS

Informationsblatt der Litauischen Volksgemeinschaft in der Bundesrepublik Deutschland e.V.

Nr. 3 (508)

2003 spalio / Oktober 2003

Sugriuvus Sovietų Sąjungai, griuvo ir visos sienos, kurios ją skyrė nuo kito pasaulio, nuo daugiai išsivysčiusių pramonės valstybių ir mažiau išsivysčiusių vadinamojo trečiojo pasaulio kraštų. Atsivėrusios sienos atidarė duris ir to kito pasaulio, ypač labiau ekonomiškai išsivysčiusio Vakarų pasaulio, įtakoms. Taigi ir Lietuva buvo ir yra konfrontuojama su visai kitokiomis negu įprasto gyvenimo apraiškomis. Ar jos yra geresnės negu turėtoms? Kai kas mano, kad ne. Juk į kraštą matomai plūsta lėkšta unifikauta komercinė masinė kultūra - įkūrus reklaminius užrašai ant Mc Donaldo parduotuvių, narkotikai, abejotinos vertės filmai televizijos programose ir pan. Nekalbant jau apie stabilumo ar pastovaus darbo stoką, naujų nelaisvės pavidalų kilimą.

Artėjant Lietuvos narystei Europos Sąjungoje, kai reikės dar labiau atverti vartus svetimiesiems, bijomasi dar didesnių blygybių. Keliami klausimai: kas liks iš Lietuvos, ar užsieniečiai neišpirks visos žemės, ar ilgainiui galėsime išsaugoti savo tautinę kultūrą, ar pamažu neprarasime savo tautinės buities savitumą, ar nenutautėsime, ar neišsiskaidysime? Šitie klausimai ir daugelis kitų lietuviams kelia nerimą ir baimę. Kartu jie skatina ir diskusiją, kaip su tais

UŽDARUMAS AR ATVIRUMAS?

Europos Sąjunga ir tautinė tapatybė

realiais ar tik įsivaizduotais pavojais reikėtų kovoti.

Mums, ypač gyvenantiems jau ilgiau užsienyje, tos visos problemos atrodo ne tokios baisios. Mums tenka su jomis grumtis nuo pat tos dienos, kai palikome tėvynę. Nes kiekvienas kraštas trokšta atėjūnus suvirstinti. Kiekvienas, palikęs savo šalį, neišvengiamai klausia: kas gi dabar aš esu? Mes bandėme į tai atsakyti savo gyvenimu. Todėl tautinio identiteto išlaikymas, tautinės kultūros puoselėjimas buvo vienas iš pagrindinių lietuvių, gyvenančių užsienyje, uždavinių. Čia sukaupia ir nemažai patirties. Negalima sakyti, kad tautos nykimo pavojus Lietuvoje būtų visai nauja problema, tačiau globalizacijos ir europėizacijos kontekste ji kyla visai kitais pavidalais negu okupacijos metu.

Tokioje padėtyje, atrodo, natūralu užkelti vartus, užkirsti kelią visoms į kraštą besiskverbiančioms neigiamoms įtakoms, pasitenkinti savu, įprastu gyvenimu. Tuo apsaugoti save, savo vaikus, savo vertybes, kultūrą, kalbą, ekonomiką nuo nepageidaujama įsiveržėlių.

Kad ir kaip viliojantis toks kelias atrodytų, jis yra apgaalus. Viena, dabartinėmis sąlygomis bet koks didesnis atsivėrimas nuo pasaulio yra neįmanomas. Įtakos, ir tada tikrai pačios neigiamiausios, ras savo kelius. Jau vien už savizoliacijos bandymą tektų brangiai mokėti atsilikimu visose - tiek dvasinio, tiek materialinio gyvenimo srityse. Užsidarymas be to, skatinant slėptuves mentalitetai, nevisavertiškumo jausmą, pasyvumą, visokių naujovių baimę, nepasitikėjimą savimi bei kitais ir nepasitenkinimą. Senieji išieiviai dažnai taip pat bandė per daug atsiriboti nuo juos supančio gyvenimo, kad išsaugotų savo vertybes. Tai galop nepasiteisino.

Beliuka tik atsiverti naujam pasauliui, naujoms aplinkyboms. Suvokti jas pirmiausia ne kaip pavojus, bet kaip galimybes naujo geresnio gyvenimo kūrimui. Konfrontacija su nauju pasauliu, naujomis kultūromis neturėtų sunaikinti nei mūsų tautiškumo, nei tapatybės, bet galėtų jį tik praturtinti. Visaverčiai europiečiai būsimie tik išlikdami sąmoningais lietuviams, bet kartu neužsidariusiais lietuviams, atvirais naujovėms, kuriems mokėsimė panaudoti, o nebūsimė jų naudojama. Atsivėrę vartai, kultūros sandūros veda prie to, kad vis daugiau žmonių savo identitetą grindžia ne vien tik vienos kultūros elementais. Tai ne tradicinis, įprastas tapatumas, bet atviras, atieities, europietiškas tapatumas. Tačiau tautiškas tapatumas tokiomis sąlygomis yra mažiau pastovus, perimtas, o daugiau sudėtingas, nuolat kuriamas ir sukuriamas procesas. Ta prasme jam iš tikrųjų yra nuolatinis pavojus.

Nepriklausomybė reiškia taip pat piliečių teisę laisvai pasirinkti savo gyvenamąją vietą, išvykti iš krašto, į jį vėl sugrįžti. Tuo jau pasinaudojo nemažai Lietuvos piliečių, papildydami senų išieivių gretas. Lietuvai tapus Europos Sąjungos nare, jų dar labiau padaugės. Gal tik nedaugelis iš jų bus savos tėvynės vertybėms bei tradicijoms abejingas, atsidavęs vien kosmopolitiškoms idėjoms. Todėl užsienyje gyvenantys lietuviai, senieji ir naujieji, buriasi į savo Bendruomenę, kadangi ir jie norėtų aktyviai prisidėti prie tautinio tapatumo palaikymo ir kūrimo, gyvendami visiškai svetimoje ir dažnai nesvetingoje aplinkoje. Išieiviai išmoko, jog tautybės palaikymas yra pirmiausia kolektyvinis, o ne individualus reiškinys. Jie išmoko, kad nebūtina prarasti savo tautos tapatumą ir labai ilgai gyvenant ne savo krašte. (Info)

ŠIAME NUMERYJE

Lietuvoje	2-3 psl.
Reportažas	4 psl.
Vokietijoje	5-6 psl.
Jaunime	7-8 psl.
Mūsų apylinkėse	9-10 psl.
Vasario 16-oje gimnazijoje	11-13 psl.
Jubiliejai	14 psl.
Mirusieji	15 psl.
Skelbimai - žinios	16 psl.

MES ČEMPIONAI! MES ČEMPIONAI!

Po 64 metų Lietuva - vėl stipriausia Europos krepšinio valstybė. Rugsėjo 14 d. finalinėse rungtynėse, kurias tiesiogiai stebėjo per 13 000 žiūrovų, lietuviai nurungė ispanus 93 : 84.

Lietuvos krepšininkai triumfo metu

Pusfinalyje nugalėjo Prancūziją 74:70 (per 11000 žiūrovų; prancūzai savo gretose turėjo 4 NBA lygoje rungtyniaujančius krepšininkus); ketvirtfinalyje laimėjo prieš Serbiją ir Juodkalniją 98:82 (9300 žiūrovų; buvo laikoma turnyro favorite); B grupės žaidimuose laimėjo prieš Izraelį 94:62, Vokietiją 93:71 (bene vienos iš gražiausių rungtynių), Latviją 92:91 (bene sunkiausiai iškovota pergalė).

Šešerios krepšinio rungtynės prikaustė prie televizorių visą šalį (ir ne tik ją). Didžiulis džiaugsmas po

paskutinio teisėjo švilpuko išsiliejo ne tik krepšinio arenoje, bet ir visoje Lietuvoje. Žmonių minios pasipylė iš butų ir barų į gatves. Nesulaikydami džiaugsmo ašarų sveikino vieni kitus, šėlo, šūkavo "Lietuva" ir "Mes laimėjom". Spėjama, kad vien Vilniuje ir Kaune visą naktį šėlo po šimta tūkstančių krepšinio aistraulių

Po pergalės čempionai buvo iškilmingai sutikti Kauno santakoje. Ten pasigėsta tik aukščiausiųjų valstybės vadovų. Vien kadenciją baigęs Lietuvos prezidentas Valdas Adamkus ir arenoje sėdėjo per finalines rungtynes, ir pa-

sitiko krepšininkus Kaune. Vėliau Prezidentas R. Paksas krepšinio komandos narius ir jų trenerius bei kitus pagalbinius apdovanojo ordiniais "Už nuopelnus Lietuvai".

Iš visų šešiolikos Europos čempionate dalyvavusių šalių krepšinis tik Lietuvoje yra išskirtinai sporto šaka. Premjeras Algirdas Brazauskas, viešėjęs Švedijoje, įteikė FIBA Europos padalinio vadovui Lietuvos paraišką rengti 2007 metų Europos krepšinio pirmenybes. Pirmąjį Europos krepšinio čempionatą lietuviai yra rengę 1939 metais, o Europos čempionais yra buvę 1937 ir 1939 metais.

Lietuvių džiaugsmui nebuvo galo

Aukšinis metimas

AUKSINIS V. ALEKNOS METIMAS

Virgilijus Alekna IX pasaulio lengvosios atletikos čempionato varžybose tapo pirmuoju pasaulio čempionu per visą Lietuvos lengvosios atletikos istoriją. 31 metų olimpinis čempionas pranoko visus savo varžovus. Jo mestas diskas nuskriejo 69 m 69 cm.

Ikišioliniai V. Alekno laimėjimai: pasaulio čempionas (2003 m.), olimpinis čempionas (2000 m.), pasaulio vicečempionas (1997 ir 2001 m.), pasaulio taurės laimėtojas (1998 m.), Europos vicečempionas (2002 m.) ir bronzos medalio laimėtojas (1998 m.), daugkartinis Lietuvos čempionas, 2000 m. pasiekęs antra rezultata (73 m 88 cm) disko metimo istorijoje.

AUKSINIAI LIETUVIAI

Lietuvos baidarininkai 2003 m. rugsėjo 14 d. Geinsilyje (JAV, Georgijos valstijoje) pasibaigusiame 33tajame pasaulio baidarių ir kanojų irklavimo čempionate iškovoję du medalius – aukso ir bronzos.

Dvivičių baidarių varžybų 200 m distancijoje pasaulio čempionų titulą apgynė 27 m. Alvydas Duonėla ir 28 metų Egidijus Balčiūnas. Jie distanciją įveikė per 32,972 s. Olimpiniėje 500 m distancijoje šie mūsų irkuotojai pelnė bronzos medalius.

•

(Info)

MOKSLO METAI PRASIDEDA – MOKINIŲ SKAIČIUS MAŽĖJA

Naujųjų mokslo metų pradžios šventę sostinėje vainikavo tradicinis koncertas „Beauštanti aušrelė“, šiemet skirtas ir Laisvės dienos dešimtmečiui paminėti.

Iškilingas kalbas S. Daukanto aikštėje priešais Prezidentūrą susirinkusiems moksleiviams ir studentams pasakė šalies Prezidentas Rolandas Paksas, Vilniaus miesto meras Artūras Zuokas ir krašto apsaugos ministras Linas Linkevičius. Bet yra ir nelabai džiugių naujienų. Mokyklos nelanko apie 6 tūkst. mokinių. Visai neraštingų yra apie 0,3 proc. suaugusių šalies gyventojų. Darbo biržoje užregistruvę daugiau kaip 2 tūkst. darbo netekusių mokytojų.

Šią rugsėjo 1-ąją į pirmą klasę atėjo apie 38 tūkst. vaikų, t.y. vėl 2 tūkst. mažiau negu pernai. Iš viso 1950 valstybinių ir savivaldybių bendrojo lavinimo mokyklų mokysis daugiau kaip 565

tūkst. moksleivių. Pernai šiose mokyklose mokėsi apie 576 tūkst. mokinių. Statistikos departamento duomenimis, visų lygių šalies švietimo įstaigose dabar mokosi 897 tūkst. žmonių, iš jų 600 tūkst. siekia vidurinio mokslo, kiti – aukštesniojo ir aukštojo.

Pagal šių metų pirmojo pusmečio gimstamumo rodyklius galima gana tiksliai nuspėti, jog po šešerių metų teturėsime 28 tūkst. pirmokų. Vėliau – dar mažiau. Nuo 1992-ųjų Lietuvos gyventojų skaičius sparčiai mažėja. Šiuo metu Lietuvoje gyvena 3,454 mln. žmonių. Atsivėrusi darbo rinkai nemažai aktyviausio ir gambiausio jaunimo išvažiuos į ES valstybes. Aktyviausi mūsdiškai sugebėjo ir neturėdami legalaus piliečio statuso integruotis į vietines Vakarų valstybių bendruomenes. Tačiau Lietuva, tapusi ES nare, turės laikytis bendrų imigracijos politikos

nuostatų. Taigi, ne tik lietuviai keliaus užsirdirti į kitas, pirmiausia į pasturinėčias ES šalis, bet ir pati Lietuva turės priimti kitų pasaulio šalių piliečius. (Info)

Nykstantios tautos rugsėjis

Metai	Pirmokų skaičius tūkst.
	95,5
1994 m.	
1995 m.	55,1
1996 m.	54,7
1997 m.	55,9
1998 m.	54,3
1999 m.	53,4
2000 m.	47,2
2001 m.	41,9
2002 m.	40,1
2003 m.	38

ATSISVEIKINIMAS SU AMBASADORIUM ROKU BERNOTU

Lietuvos Respublikos nuolatinis atstovybės prie Europos Tarybos Strasboure vadovas ambasadorius dr. Rokas Bernotas, po ketverių sėkmingo darbo metų rotacine tvarka atšauktas iš šių pareigų, spalio mėnesį sugrįžo į Lietuvą.

Europos Taryba - viena seniausių Europos politinių institucijų, įkurta 1949 metais. Nuo savo įkūrimo ET parengė ir priėmė apie 200 teisiškai įpareigojančias Europos sutartis ir konvencijas. Strasboure įsikūręs Europos žmogaus teisių teismas svarsto Europos Tarybos priimtą pagrindinio dokumento -- Europos žmogaus teisių konvencijos, pažeidimus.

Lietuva Europos Tarybos nare tapo 1993 metais. Šiuo metu jai priklauso 45 valstybės. Nuo 2001 m. lapkričio 8 d. iki 2002

m. gegužės mėn. Lietuva pirmininkavo Europos Tarybos Ministrų komitetui.

Ambasadorius Rokas Bernotas palaikė glaudžius ir draugiškus santykius su Vokietijos lietuviais. Dažnai pats lankėsi pas juos, dažnai kviesdavosi lietuvių į Strasbourgą. Ne kartą ten yra pasirodė ir Vasario 16-osios gimnazijos mokiniai su savo programa, kai reikėdavo parodyti lietuviškų dainų ar šokių.

Atsisveikinimui ambasadorius ir p. Ramunė Bernotienė š.m. spalio 9 d. surengė priėmimą, kuriame šalia daugelio kolegų ir bendražygių dalyvavo ir Vokietijos lietuvių bendruomenės bei Vasario 16-osios gimnazijos atstovai. VLB pirmininkas Antanas Šiugždinis atminčiai ambasadoriui įteikė dovaną - cinko alaus bokalą. (Info)

Lietuviai priėmė:

Šmitienė, Kūris, Kūrienė, kun. Kelmelis, Grevienė, amb. Bernotas, Bernotienė, VLB pirm. Šiugždinis, Šiugždinienė, Bartusevičius

* **Kronika** * Užsienio valstybės šįmet jau pasiuntė 4001 Lietuvos pilietį. Tai 10 nuosimčių daugiau nei pernai per tą patį laikotarpį, kai ne savo noru į Lietuvą priversti grįžti 3642 asmenys. 2001 m. grąžinta 3270, 2000 m. – 2834 lietuviai. Gerokai su-

mažėjo Lietuvos piliečių, iš užsienio grąžintų už ten padarytus nusikaltimus ar pažeidimus, skaičius. Šįmet dėl šios priežasties išsiųsti 245 lietuviai, pernai per tą patį laikotarpį – 326.

Iš Vokietijos ir Danijos šįmet išsiųsta mažiau lietuvių. (Info)

ŠVENTĖS JAUNIMO SODYBOJE

Šiais metais per Žolines teko pabūti Jaunimo sodyboje prie Kretingos. Šią sodybą įsteigė salezietis kun. Hermanas Šulcas. Jis yra buvęs Vasario 16-osios gimnazijos mokinys ir kapelionas, daug metų išbuvęs misionieriumi Brazilijoje ir Ruandoje. Iš Ruandos jis išvyko dėl karo ir tiesioginio pavojaus savo gynybei. Lietuvai atgavus nepriklausomybę, kun. Šulcas panorė dirbti su Lietuvos jaunimu. Jis norėjo šalia Rumšiškių nusipirkti žemės ir ten įkurti stovyklą jaunuoliams, besibaškantiems naujo gyvenimo srovėse, apleistams visuomenės ir kartais net tėvų. Tačiau Kauno savivaldybė žemės jam nepardavė. Tuomet jis atsiėmė savo tėvų žemę Kretingos rajone ir čia pradėjo plėtoti savo veiklą. Juk visokeriopas pagalbos reikalingų jaunuolių yra visur.

Projektui vykdyti surado rėmėjų Vokietijoje. Per keletą metų sodyboje išaugo reikalingiausi pastatai: 7 mediniai nameliai stovyklautojams, stovyklos virtuvė, taip pat didelis medinis pastatas, kuriame vyksta pamaldos, paskaitos, žaidimai, kūrybiniai užsiėmimai. Taip pat pastatytas ir šildomas namas su virtuve, svetaine ir atskiromis patalpomis berniukams ir mergaitėms, kur jie gali ant čiužinių pernaktoti žiemą. Yra ten dar raštinė ir po kambarį kunigui, jo mamytei ir taip pat visos sodybos ūkvedžiui. Aplinka sutvarkyta nuostabi. Sodyba įsikūrusi pamiškėje, visur gražios vejos ir prižiūrimi gėlynai, kiekvieną svediją pasitinka lietuviškas medinis koplytstulpis ir ant stiebo plėvėsuojanti vėliava. Tvarkingos mašinų stovėjimo aikštelės. Niekur nematyti prabangos – tik tvarka ir rūpestinga priežiūra.

Į Žolinių šventę susirinko nemažai jaunimo ir vyresniųjų iš arti ir toli. Matyt, toji šventė turės tapti tradicine. Didžiąją parte kun. H. Šulcas aukėjo j. mišias, jaunatviškai giesmes giedojo jaunimo būrelis, jiems pritarė visi maldi-

ninkai. Šv. mišias afrikietiškomis giesmėmis pajavirino čia besivečiuojantys našlaičiai iš Ruandos. Kun. Šulcas ten įsteigė našlaičių, kurių po karo Ruandoje labai daug, namus ir juos globoja. Taip jis ir lekiuja nuo vieno pas kitus, pakeliui sustodamas Vokietijoje, kur geri žmonės parūpina lėšų tokių skirtingų kraštų jaunimui.

Po mišių papietavęs jaunimas rinkosi didžiąją name, kur buvo vedami visokie žaidimai, madų šou, koncertas ir t.t. O vyresnieji rinkosi svetainėje, kur buvo paruošta užkandžių ir karštos sriubos. Viena netoli gyvenanti parapilietė iškepė didžiulį labai skanų tortą, kuris labai tiko prie kavos ir arbatos. Vienas iš didžiausių šios šventės džiaugsmų buvo matyti po kelių dešimčių metų iš Vokietijos į gimtąją žemę sugrįžusią kunigo Hermano mamytę Elzbieta Šulcienę. Jai, jau belaukiančiai savo 90-mečio, visi ir išsakė padėką už sūnų, kuris šiandien suvargusiais Kretingos ir apylinkių vaikams gyvenimą praskaidrina šviesiomis dienomis vasaros stovykloje arba turiningais savaitgaliais kitu metu laiku. O vyresnieji pavaikščioti po stovyklą. Stovyklos virtuvėje darbovosi vyresnės merginos, pro didžiojo pastato langus, kur ką tik buvo bažnyčia, dabar prie stalų vaikai piešė, o kitame kampe kažką repetavo. Įėjau ir į vieną iš stovyklos namelių, ten linksmai šokinėjo ant lovų mergytės. Mane pamačiusios, klestelėjo ant čiužinių ir užsidengė galvas šiltomis antklodėmis. Paklausiau, ar joms čia patinka. Taip! Labai! tik yra šalta – atsakė, iškišusios nosis iš po antklodžių. Mat lauke lijo, oras buvo atvėsus, nejausk. Kaip tik tokiu oru siaustytis antklodėmis. Pasikalbėjau su vyresnėmis merginomis. Jos paaiškino esančios savanorės pagalbininkės. Tokio jaunimo čia esą daug. Vasarą jie dirba stovykloje, o žiemą organizuoja savaitgalinius užsiėmimus.

Vaikai surankiojami ir autobusiuku vežami į sodybą šeštadieniui ir sekmadieniui. Du mėnesio savaitgaliai tenka mažesniejiems vaikams, kiti du – vyresniems. Čia jie šnekasi įvairiomis temomis: apie lietuvių papročius, apie istoriją, apie malonų elgesį su draugais ir vyresniaisiais ir kt. Taip pat mokosi melstis, dažnas čia pirmą kartą atviriau pasišneka apie Dievą. Malonu kartu pavalgyti ir pažaisti.

Kun. Šulcas papasakojo apie stovyklos paskirtį ir uždavinius. Paskaitė vienos mergaitės jaudinančią laišką, kuriame ji, išgyvenusi sunkią vaikystę ir gaivinanti paveikta gyvenimu šioje sodyboje, rašo, jog užaugusi įkurus tokią pačią sodybą kitiems vaikams. Mane ypač paveikė kun. Šulco pasakojimas, kaip jis surankiojo mažiausius vaikus, gyvenančius šūkšlyne prie Klaipėdos, ir persivėžė čionai. Ir jam, ir mums, jo besiklausantiems, buvo sunku patikėti, kad tokių vaikų Lietuvoje daug.

Daug gražių linkėjimų išsakė susirinkę svečiai Jaunimo sodybos šeiminkui. Iš Brazilijos atvykę ponis ir ponas Bacevičiai sveikino paties kun. Šulco įkurto skautų tunto vard. Vietos seniūnas džiaugėsi, kad Kauno savivaldybė nepardavė kunigo sodybai žemės, ir didžiavosi, kad toji sodyba dabar įkurta jau, t.y. Žalgirio, seniūnijoje, buvo perduoti sveikinimai ir nuo Vokietijos lietuvių. Apie kunigo veiklą Lietuvoje daug kalbėjo korespondentas iš Kauno, kuris jau seniai ir daug apie tai rašo spaudoje.

Buvo labai malonu apsilankyti šioje nuošalioje, tačiau mieloje sodyboje.

Jos adresas: **Jaunimo sodyba, Kėkštų kaimas, LT-5700 Kretingos rajonas.**
Tel.: **8-682-23441**
El. paštas: jsodyba@centras.lt
(Bronė Lipšienė)

"PASAULIO LIETUVIS"

BUS LEIDŽIAMAS PUNSKĖ

"Pasaulio lietuvis" – leidinys bendruomenės minčiai ir gyvenimui, 40 metų PLB valdybos leistas JAV (išleisti 407 numeriai) yra iškeltas į Punkskį Lenkijoje.

Toks žingsnis PLB vadovų buvo žengtas, kai redaktorės pareigų atsiskak trejus metus jas ėjusi čikagietė Regina Kučienė, kuri, keičiantis PLB valdybai, pasitraukė iš jos narių. Naujoji PLB valdyba, kuriai pirmininkauja dabar Lietuvoje

gyvenantis Gabrielius Žemkalnis iš Australijos, dėl finansinių sumetimų nusprendė žurnalo leidimą perkelti Lenkijon.

Nauja žurnalo redaktore pakviesta būti Živilė Makauskienė, o žurnalas bus spausdinamas Lenkijos lietuvių laikraščio "Aušra" spaustuviėje.

Buvusi redaktorė Regina Kučienė redagavimo darbui paskyrė daug meilės, jėgų ir laisvalaikio. Daugelį darbų (rinkti tekstus, skaityti korektūras, maketuoti ir kt.) reikėjo jai atlikti vienai, tačiau turėjo ir talkininkų: Viktorą Kučą, Edvardą Šulaitį ir kt. Tiek ji, tiek redakcijos talkininkai visą darbą atlikdavo nemokamai. (Info.)

FRANKFURTO KNYGŲ MUGĖ - 2003

Pirmadienį, spalio 13 d. savo duris uždarė didžiausia pasaulyje Frankfurto knygų mugė. Lietuvių ši kartą dalyvavo ne taip gausiai, kaip pernai, kai Lietuva buvo ypatinga mugės viešnia ir buvo surengusi daugybę renginių. Šiais metais tokia ypatinga viešnia buvo Rusija. Mugėje savo knygas rodė 6 638 leidyklos (+4 proc.) iš 102 valstybių. Iš viso prezentuota 335 000 skirtingų knygų pavadinimų. Per šešias mugės dienas pasirodė 1 000 autorių, o lankytojų turėta 273 000, tai 8 proc. daugiau nei gausu pernai. (Info)

NAUJŲJŲ EUROPOS SĄJUNGOS NARIŲ MUGĖ

2004 m. balandžio 22-25 d. Trierio mieste rengiama naujų į Europos Sąjungą stojančių kraštų mugė. Dalyvaus Lietuva, Latvija, Estija Lenkija, Slovakija, Slovėnija, Čekija ir Vengrija, taip pat ir Bulgarija su Rumunija, kurios prie Europos prisijungs tik 2007 metais.

Rengėjas yra Rheinland-Pfalzo kraštas, kuris pavedė "Pirmasensio mugėi" renginį suorganizuoti.

Kraštai prezentuos save politikos, ūkio ir kultūros srityse. Ypač daug vilčių dedama į naujų ūkio ryšių užmezgimą. Įmonės iš Rytų kraštų, kaip ir iš Rheinland-Pfalzo, Saaro krašto bei Luxemburgo, galės sueiti į kontaktą. Nebus užmiršti ir kulinariniai bei kultūriniai aspektai. Dalyvaujantieji kraštai patieks

ir savo maisto ypatumų, meno dirbinių, atliks koncertus, folkloro pasirodymus, literatūros skaitymus. (Info)

ESTRADOS DAINININKĖ NELĖ PALTINIENĖ VĒL ČIKAGOJE

Kaip praneša Čikagos lietuvių spauda, savo 50-metį scenoje mininti manheimiškė legendinė dainininkė Nelė Paltinienė spalio 5 d. jau septynioliktą kartą pasirodė Čikagos lietuviams Jaunimo centro salėje. Šiaurės Amerikos lietuviams ji per dvidešimtį metų surengė net 45 koncertus.

Šį kartą kartu su savo vyru muziku Arvydu Paltinu atvykusį estrados žvaigždė atliko beveik 30 kūrinių, kuriuose bent pora šimtų kartų paminėjo meilės vardą. Tačiau koncerte ji dainavo ne vien tik apie meilę, bet palietė ir kitas temas. Korespondentai pastebėjo, jog solistė ne tik dainomis, bet ir savo jaunatviškumu traukė į save dėmesį. Tie, kurie ją matė ir girdė Čikagoje prieš 20 metų, teigė, kad Nelė niekuo nesusikeitė – išliko tokia pat gražti, jauna ir jausminga, kaip ir anksčiau. (Info)

ANTROJI FUTBOLU LYGA VOKIETIJOJ

Prieš ketelį savaičių prasidėjo Vokietijos antrosios futbolu lygos varžybų sezonas. Po puikaus Lietuvos rinktinės pasirodymo šį pavasarį žaidžiant so Vokietijos rinktinė, pakilo Lietuvos futbolininkų „vertė“. Nenuostabu, kad naujame

rungtynių sezone antroje lygoje jau žaidžia 3 futbolininkai iš Lietuvos. (Deja, pirmojoje lygoje dar ne. Paskutinis lietuvis žaidėjas buvo dabartinis Lietuvos futbolo rinktinės vienas iš trenerių Valdas Ivanauskas.)

Praėjusiais metais Mainze žaidęs Igoris Morinas perėjo žaisti į Regensburgą. Šis puolėjas jau žaidė 94 rungtynėse Bundeslygoje, pelnė 15 įvarčių. Lietuvos rinktinėje žaidė 25 kartus, Farø saloje net du kartus iššovė į vartus. Tas 28-metis žaidėjas netrukus su žmona ir dukra iš Mainzo persikels į Regensburgą, kur turi dvejais metams sutartį.

Tokio pat amžiaus Dimitrijus Gruščinas, kuris žaidė Vilniaus „Lokomotyve“, vėliau Vokietijoje Paderborne, Ricklingene ir Kielyje, šį sezoną praejo žaisti antrosios lygos komandoje Osnabrücko mieste. Jis Bundeslygoje žaidė 6 kartus ir pelnė vieną įvartį (yra irgi puolėjas).

Jauniausias (24 metų) ir daugiausia „svieto“ matęs yra Valdas Trakys, kuris žaidžia „Greuther-Fuerth“ komandoje. Jis žaidė: „FH Hafnarfjörður“, „FK Chimki“, Maskvos „Torpedo“, Kauno „Žalgiryje“ ir „FBK“, „RC Harelbeke“, Vilniaus „Paneryje“, „JR Alsa“. (Atsiprašau, bet kur yra kai kurie miestai, neturiu jokio supratimo.) Jis Bundeslygoje žaidė 4 kartus ir pelnė vieną įvartį (Valdas irgi puolėjas). Metro 90 cm ūgio Valdas yra vedęs, bet vaikų neturi. Jis yra futbolu žurnalas „Kicker“ geriausias įvertintas lietuvis futbolininkas Vokietijoje.

(Romas Šileris)

SAULIAUS SAULIAUS DARBŲ PARODA BADEN-BADENO MIESTE

Jaunųjų dailininkų draugija Baden-Badeno mieste š.m. rugsėjo 7 d. suruošė dailininko iš Lietuvos Sauliaus Valiaus darbų parodą „7 Begalybės“. Paroda buvo pavadinta taip todėl, kadangi kai dailininkas pamatė šias septynias patalpas, jos priminė jam kažkokias erdves, begalybes. Ir taip šios visos 7 patalpos turėjo jungiamąją grandį ir savo pavadinimus. Pirmoje patalpoje buvo pavaizduota arka, kuri buvo padaryta tik iš medvilninių siūlių ir popieriaus gabalėlių. Trečioje patalpoje buvo atgabenta dalis instaliacijos „Istorijos puslapiai“, kuri praeitais metais buvo centrinis Lietuvos ekspozicijos akcentas Frankfurto knygų mugėje. Šioje instaliacijoje dailininkas panaudojo svarbią istorinę medžiagą. Atspauduose buvo galima matyti vertingą pirmų knygų medžiagą. Galutinėje salėje, kuri buvo ovalios formos, buvo panaudotas video darbas filmuotas Pietų Amerikoje. Šioje parodoje dailininkas įrodė, kad idėjos išreiškimą lemia ne tik technika, bet patys paprasčiausi daiktai, kurie šioje parodoje ir buvo panaudoti.

Parodos atidaryme dalyvaavo Vokietijos LB pirmininkas Antanas Šiugždinis su žmona, valdybos sekretorius Gintaras Ručys su žmona ir apie 50 dalyvių. VLB pirmininkas tarė sveikinimo žodį

ir padėjo vertėjauti. Paroda susilaukė didelio pasisekimo ir buvo aprašyta vietos spaudoje. (Antanas Šiugždinis)

VLB pirm. A. Šiugždinis su žmona ir menininku

Šių metų rugsėjo 26-28 d. Hüttenfelde, Vokietijoje, įvyko Lietuvos kultūros instituto suvažiavimas, kurio metu visa svarstyta problematika buvo skirta praeities ir dabarties Lietuvai. Rennhofo pilaiteje, Vasario 16-osios gimnazijos teritorijoje, vykęs suvažiavimas tapo tokiu pat puikiu lietuvių intelektualinės ir meninės kultūros forumu kaip ir daugelį metų čia vykusios Europos lietuviškųjų studijų savaitės. Verta prisiminti, kad po poros metų Lietuvos kultūros institutas organizuos savo 25-ąjį suvažiavimą.

Suvažiavime paskaitas skaitė Vokietijos ir Lietuvos paskaitininkai. Dr. Kyra T. Inachin iš Greifswaldo universiteto (Vokietija) apžvelgė karo pabaigos Europos spaudos reakcijas į moderniosios Lietuvos valstybės atsiradimą, o dr. Joachim Tauber iš Nordost-Instituto (Lüneburgas, Vokietija) vaizdine medžiaga gausiai iliustruotoje ir nepriekaištingai dokumentuotoje savo paskaitoje analizavo didžiausią tragediją Lietuvos istorijoje – načių ir jų rasistinės ideologijos bei politikos sukeltą Holokaustą pradžiū Lietuvoje, sykiu ir pačių lietuvių įsitraukimą į šį per visą žmonijos istoriją patį baisiausią organizuotus neapykantos projektą. Po dr. Tauberio paskaitos įvyko naujos ir Holokausto studijų baruose svarbios knygos pristatymas. Tai studijų rinkinys *Holocaust in Litauen*, tarp kurio redaktorių buvo ir du suvažiavimo dalyviai – Lietuvos kultūros instituto vedėjas dr. Vincas Bartusevičius ir prelegentas dr. Joachimas Tauberis.

Iš Lietuvos atvykę paskaitininkai kalbėjo apie viduramžių, XX amžiaus pirmosios pusės ir nūdienos Lietuvos sąmoningumo trajektorijas, tapatybę, politiką ir kultūrą. Vilniaus universiteto istorikai dr. Rimvydas Petrauskas, dr. Arūnas Vyšniauskas ir Istorijos fakulteto dekanas prof. dr. Zenonas Butkus išskleidė Lietuvos istorijos panoramą, kuri leido atsakyti į didįjį klausimą, kaip gimė modernioji Lietuva, modernioji Lietuvos visuomenė ir lietuvių tauta, jos tapatybė ir kultūra. Visos šios paskaitos buvo ne tik aktualios ir gerai parengtos, bet ir intriguojančios, įdomios, kritiškos, europietiška aišrios ir įtraukiančios klausytojų į diskusijas.

Vytauto Didžiojo universiteto Filosofijos katedros vedėjas prof. dr. Leonidas Donskis savo paskaitoje „Lojalumas ir nesutikimas: moderniojo projekto kon-

tūrai XX amžiaus Lietuvoje“ analizavo moderniąją ir postmoderniąją lietuvių tapatybę, jos politiką, įtampas bei dramas. Donskis apžvelgė ir tokias proble-

kultūrinių įvykiu visiems koncerto klausytojams

Šis koncertas tikrai nusipelnė platesnio paminėjimo. Vyšniauskas ir Laurinavičius grojo improvizacinę ir vienokių ar kitokių būdų į džiazo orientuotą muziką. Bet žaismingas muzikos formų kaitalio-

jimas ir jų vidinis dialogas buvo subtiliai paslėptas aistringai ir, kaip visada Vyšniauskui grojant, teatrališko, klausytojams tarsi lengvai atpažįstamo muzikavimo – skambėjo ir lietuvių liaudies muzika, ir polka, ir tango, taip pat tiesiog improvizacija fa mažor tonacija, gimusi čia pat salėje. Žinoma, reikia jausti Vyšniausko muzikavimą ir nepasiduoti iliuzijai, jog girdi vos ne linksminantį pokylio muzikavimą. Vyšniausko menas šiuo požiūriu yra gana šaltai provokuojantis, kupinas netikėtumų ir iššūkių klausytojui.

Kita vertus, suvoki, kad šis saksofono virtuosas ne tik ieško naujų išraiškos būdų ir plečia pačios muzikos sferos ribas (ne taip ir lengva juk kartais pasakyti, kurioje vietoje baigiasi muzika ir prasideda kvailiojimas, triukšmas ar kokia organizuota kultūrinė akcija – ypač mūsų dienomis), savo meną tarsi nuolatos megindamas atsakyti į klausimą, kas yra muzika, bet ir atranda naujus talentus, kūrybos partnerius bei muzikinius ir žmogiškus sąsambius. Jis – solistas iš pašaukimo, bet sykiu ir projektų autorius bei naujų estetinių ryšių mezgėjas.

Laurinavičius ir Vyšniauskas

Supratęs, jog kiekvienas pavykęs seminaras, konferencija ar diskusija yra visų pirma sau ir kitiems įdomių ryšių mezgimas bei žmogiškųjų sąsambijų ieškojimas, kartais puikiai suvokiant jų netvarumą ir laikinumą ir todėl dar labiau branginant gražią, prasmingą akimirą, dar jautriau reaguoji į muzikinius bei estetinius sąsambius.

(Leonidas Donskis)

Lietuviškas forumas Hüttenfelde

Lietuvių kultūros instituto Vokietijoje 2003 m. suvažiavimas

Suvažiavimo dalyviai

tautinį identitetą su vis jautriau ir giliau išgyvenamu gimtojo miesto, regiono ir visos Europos identitetu. Ypač buvo akcentuotas nuolatinis savęs ieškojimas, atvirų klausimų pačiam sau ir savajai aplinkai kėlimas ir atsakomybės už savo tapatybę išsąmoninimas, nelaukiant paveldimų, užbaigtų ir tradicijos bei kultūros parengtų tapatybės formų. Toks atsakomybės už savinį identitetą bei jo konstravimą išsąmoninimas bei prisėmimas yra vienas iš kertinių moderniosios moralinės vaizduotės elementų.

Virtuozų koncertas

Suvažiavimo meninė dalis šį kartą buvo dviejų puikių Lietuvos muzikantų koncertas. Suvažiavimo dalyviai išgirdo didžio lietuvių džiazo meistro saksofonininko Petro Vyšniausko ir akordeonisto virtuozo Žygimanto Laurinavičiaus projektą. Jei Vyšniausko muzikavimas, nepripažįstantis jokių muzikinės formos ribų ir atmetantis visus įmanomus etninius bei kultūrinius barjerus universalus ir visa aprėpiančio muzikavimo vardan, yra gerai žinomas ne tik Lietuvos džiazo mėgėjams, bet ir išėjusiai, tai virtuoziška technika žėrintis Laurinavičiaus muzikavimas tapo atradimu ir dideliu

PLJS nutarimai ir jų įgyvendinimo perspektyvos pasibaigus XI PLJS Kongresui

Dalia Henke, PLJS valdybos pirmininkė

Šią vasarą jaunimas, susirinkęs iš viso pasaulio į PLJ XI Kongresą ne tik bendravo, linksminosi, bet ir kruopščiai dirbo. O šio darbo vaisiai tokie: buvo atlikti keli pakeitimai PLJS Statute ir priimta daugiau kaip dvidešimt naujų nutarimų, susijusių su šios Sąjungos valdybos veikla, PLJS vienetų darbu bei pasi- rengimui kitam PLJ Kongresui.

Kongreso atstovai, diskutuodami, siūlydami, balsuodami ir priimdami nutarimus, atliko tikrai reikšmingą darbą, tačiau svarbiausia, kad tie nutarimai neliktų tik popieriuje, o būtų įgyvendinami. Taigi naujai išrinktos Valdybos bei visų kraštų jaunimo sąjungų per ateinančius trejus metus laukia tikrai nemažai darbo.

Dabar išsamiau apie pačius nutarimus.

Vienas iš svarbiausių PLJS valdybos uždavinių yra sukurti ir tobulinti galimybę jaunimui, išsimėčiusiam po visą pasaulį, pasikeisti informacija. Tai bus įmanoma tik turint bendrą informacijos pasikeitimo programą. **Interneto svetainėje** turėtų būti nuolat pateikiama bei atnaujinama informacija apie svarbiausius įvykius visose jaunimo sąjungose. **Centrinis veiklos kalendorius** padėtų ne tik sekti visų PLJS vienetų veikla, bet ir suteiktų galimybę keistis patirtimi.

Kongreso metu ne kartą buvo akcentuojama mintis apie būtiną PLJS valdybos **bendradarbiavimą su PLB ir LIJOT**, apie galimybes kurti ir vykdyti bendrus projektus, pvz.:

- 2005 m. vasarą kartu organizuoti Europos lietuvių jaunimo sąskrydį Lietuvoje;
- rūpintis lietuvių kalbos stovyklomis ir kursais Pietų Amerikoje, koordinuoti lietuviškų knygų siuntimą į Pietų Ameriką, Moldovą ir kitas to pageidaujancias šalis;
- siųsti savo atstovus į Pasaulio jaunimo forumą, vyksiantį 2004 m. Barselonoje;
- prieš arba po PLB ir PLJS pirmininkų suvažiavimo surengti vadovavimo jaunimo organizacijoms kursus Lietuvoje.

PLJS valdybai svarbūs ne tik bendri projektai su PLB bei LIJOT, bet ir nuolatinis **keitimasis informacija** bei valdybos narių dalyvavimas kitose mums svarbiose institucijose, pvz., Lietuvių fondo taryboje, PLB Švietimo komisijoje ir pan.

Vienas iš svarbiausių PLJS valdybos nutarimų yra **kurti mūsų PLJS viziją**. Ši tema įdomiai buvo gvilidinta per studijų savaitę „Ateities dirbtuvėse“. Projektas liko neužbaigtas dėl laiko stokos. Bet ir per tokį trumpą laiką buvo pateikta įdomių ir prasmingų samprotavimų, išryškėjo dominantė, jog gimtoji kalba yra svarbiausia lietuviškumo išraiška ir kiekvienas asmuo, laikantis save lietuviu, turi stengtis išmokti lietuvių kalbą, ją tobulinti ir su kitais lietuviams bendrauti lietuviškai. Taigi studijų savaitė pasiūlė tokius nutarimus:

- Išlaikyti lietuvišką tautinę savimone.
- Formuoti teigiamą Lietuvos įvaizdį užsienyje.
- Bendradarbiauti su PLB ir Lietuvos institucijomis.
- Plėsti tarptautinius ryšius.
- Atstovauti Lietuvos jaunimui užsienyje.
- Organizuoti jaunimo renginius.

Priimtus nutarimus sukonkretinti ir vykdyti turėtų ne tik PLJS valdyba, bet ir PLJS vienetai. Šį darbą mums visiems būtina koordinuoti, laiku pateikti informaciją, pranešti apie pasiekimus vienetų valdybose bei pateikti savo veiklos metinę ataskaitą. Kiti PLJS vienetų uždaviniai būtų:

- organizuoti įvairius jaunimo renginius ir skleisti apie juos informaciją;
- bent kartą metuose publikuoti straipsnį „Jaužiniuose“ (Australija);
- skatinti visus PLJS narius rašyti straipsnius į „Pasaulio lietuvi“;
- prisidėti prie www.langas.net informacijos kaupimo projekto.

Naujoji PLJS valdyba stengsis mums kūrybiškiau įgyvendinti priimtus nutarimus ir pateiks išsamiai savo darbų ataskaitą kitame PLJ Kongrese 2006 m. vasarą Kanadoje.

[Sutrupinimai: PLJS – Pasaulio lietuvių jaunimo sąjunga, PLJK – Pasaulio lietuvių jaunimo kongresas, PLB – Pasaulio Lietuvių Bendruomenė, LIJOT – Lietuvos jaunimo organizacijų taryba]

PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO XI KONGRESAS II

LIETUVA • LENKIJA • VOKIETIJA

Jaunimo organizacijų mugė

2003 m. liepos 12 d., Pasaulio lietuvių jaunimo XI kongreso metu, įvyko jaunimo organizacijų mugė.

Šis projektas apėmė kelis problemiškus jaunimo ir jaunimo organizacijų veiklos aspektų svarstymus: kaip teikti informaciją apie jaunimo visuomeninę veiklą ir kaip sudominti jaunimą įsitraukti į šias organizacijas.

Apklausoje duomenimis, jaunimas šiandien labiausiai pasigenda informacijos apie jaunimo organizacijų projektus, įvairius renginius; ir daugiau kaip pusė jaunuolių norėtų gauti bendros informacijos apie organizacijas. Šis trūkumas labai

pastebimas, kadangi daugiausia apie jaunimo organizacijas sužinoma ne tiesiai iš pačių organizacijų ar per žiniasklaidą, bet asmeninių kontaktų metu.

Kita ryški problema – tai pati jaunimo veikla, kuri dažnai būna išsismusi ir paprasčiausiai nesugeba sudominti jauno žmogaus.

Toks reiškinys, kaip ši jaunimo organizacijų mugė, turėjo padėti efektyviai spręsti abi šias problemas. Mugės metu jaunimo organizacijos turėjo puikią galimybę prisistatyti visuomeni ir viena kitai. Pavyzdžiui, aš buvau susitikęs su organizacija, kuri Panevėžio apskrityje rūpinasi vaikų auklėjimu, rengia kelis kartus per metus savaitgalio susitikimus. Jų metu

vaikai mokomi, kaip linksmai praleisti laiką be svaiginamųjų priemonių: alkoholio, narkotikų ir kt. Pamatę, kad aš žiūrių jų nuotrąkas, jie iš karto priėjo prie manęs, pakvietė prisėsti prie stalo ir pradėjo pasakoti, kaip jų organizacija veikia ir kokių turi sunkumų. Taip teko pakalbėti su kelių organizacijų atstovais. Ryšius užmegzti buvo nesunku, kadangi visų organizacijų atstovai buvo nuodirdūs, be varžymosi ėjo vieni pas kitus ir iš karto kreipėsi su įdomiais klausimais. Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungos stendas buvo papuoštas visokiaisiomis vėliavomis, lipdukais, marškinėliais ir nuotraukomis iš skirtingų šalių jaunimo sąjungų. Susilaukėme gana daug lankytojų, ieškančių informacijos įvairiais klausimais. Daugelis pasikeitė adresais. Mūsų lankytojus

labiausiai domino, ką mes darome per susirinkimus ir kaip reklamuojamės. Daugelis domėjosi, kaip išsivijos jaunimas sugebėjo išsaugoti lietuvių kalbą ir kodėl jiems vis dar yra aktualu atvažiuoti į Lietuvą.

Kiekviena organizacija privalėjo pristatyti scenoje, kuri buvo pastatyta ant paukštinimo. Organizacijos prisistatė šokiais, dainomis arba paprasčiausiai tik savo organizacijos aprašymu. Tarp kiekvieno pasirodymo grojo muzikinė grupė, kurios muzika patraukė nemažai žmonių, vaikstančių Pilies gatve.

(Martynas Lipšys)

PLJ XI kongreso stovykla

Sekmadienio popietę, po mišnių, iš Vilniaus išvykome į Lenkiją, į Punkską, į Lietuvos etnines žemes. Ten turėjo vykti PLJ XI kongreso stovykla tema - tradicines lietuvių vestuves.

Stovykla atidaryta Kovo 11-osios mokykloje. Sveikinimo žodžius tarė stovyklos rengėjai, mokyklos direktorius ir kiti. Po oficialiosios dalies įvyko ir ilgai lauktos piršlybos. O piršelio liežuviu miklumas, kaip nepatikėsi, kad berniškis toks šaunus ir darbštus. O mergelė! Kaip uogelė! O tėvų ūkis! Piršlybos pasisekė!!!

Dalyvių susipažinimo vakaras tęsėsi. Vaišių stalas lūžo nuo įvairių skanėstų, net seliės varva, kai prisimenau. O lietuviškos muzikos diskoteka dar labiau praskaidrino vakarą.

Pirmadienį dalis dalyvių išvyko ekskursijon į baldų fabriką „Forte“ ir prie Vingrių ežero, kiti į Gerlozę, o treči, pasiskirstė grupelėmis, mokėsi skruzdėlynų ir šakočio kepimo, sodo darymo, karpinių. Reikėjo ruošti vestuvėms. Vakara pajavairino dvi jaunimo grupės iš Lietuvos „Biplan“ ir „Delfina“. Šiuo koncertu buvome visi labai sužavėti, net prapliupę lietuv neįstent sugadinti nuotakais.

Kongreso stovykloje:

(iš k. į d.) Virginija Valinskaitė (Lenkija, organizatorė), Kristina Jonušaitytė (JAV, pirmoji pamergė), Arvydas (Kanada, pirmasis pabrolys), Vilma Remmert-Fontes (Vokietija, jaunoji) ir Saulius (Kanada, jaunasis), Frederiko (Argentina, piršlys) ir Daina (Australija, piršlienė)

Antradienį tęsėsi darbas būreliuose. Kas norėjo, galėjo dar ir tądien išvykti į Gerlozę. Vakare Punksko kultūros namuose buvo surengtas Dariaus ir Girėno 70-ųjų mirties metinių minėjimas. Po minėjimo išvykome į Šilainę, pas Albina, kur ir įvyko mergvakaris ir bernvakaris. Visos merginos prisidėjo prie rūtių

vainikėlio pynimo. Reikėjo ir ažuolo vainiką nupinti, kad jaunųjų karieta būtų papuošta. Burtų keliu pabroliai pasirinko pamerges, mokėsi įvairių vestuviųjų šokių, žaidimų ir dainų. Tai išmokti mums padėjo iš Alytaus atvykusi kapela.

Ir pagaliau išaušo jungtųjų diena. Iki pietų buvo baigtas darbas ir pasiruošimas vestuvėms. Ir štai karietoje, papuoštoje ažuolo vainiku, atvyko jaunasis berniškis su piršliu. Juos pasitiko svočia. Jaunasis savo mergelę turėjo atpažinti iš rankų švelnumo ir kojelių grakštumo. Tėvai palaimino dukrą, o pamergės prisegė savo pabroliams po ažuolo lapą ir baltą kaspinėlį kairėje krūtinės pusėje. Ir visas pulkas pajudėjo į bažnyčią.

Grįžtant iš bažnyčios, kelią užstojo sargai - vietiniai lietuviai. Tokiam piršliui liežuviui jie ir neatsilaikė - apibėrė juos saldinais ir atidavė šakoti.

Vestuvės vyko lietuvių namuose Seinuose. Ten jaunuosius su duona ir druska pasitiko tėvai, linkėdami savo vaikams laimingo gyvenimo. O užėję į vidų, turėjo atsipirkti stalą. Piršlys su svočia ir čia nepasimetė. Atsipirko stalą šakočiu, skruzdėlynais ir saldinais. Piršlelis pavaišino visus šampanu, pasakė tosta, tada visi kartu sugiedojom "Ilgiausių metų". Bet kažkodėl tas gėrimas buvo kartus ... teko jaunesiems saldinti ..., o pamokymų gavo, žinoma, iš piršlio. Jaunuosius taip pat sveikino ir kiekvienos šalies atstovai. Vokietijos - parodė, kaip šokti valsą, lenkai -- sudainavo dainą, australas pašoko modernų šokį ir t.t. Jaunųjų valsas, piršlio polka... Linksmybės nebuvo galo. O stalai lūžo nuo visokių valgių ir vaišių.

Vidurnakty buvo jaunajai nuimtas rūtų vainikėlis ir užrišta skarelė. Ir štai atėjo paskutinė piršelio valanda - turėjo būti pakartas už savo per daug lankstų liežuvėlį, kad tiek šnekėjo, o tiesos tik laidas buvo. Bet ir paskutinę minutę jis prabilo tokiu švelniu balseliu, kad jaunajai taip širdį suspaudė. Paigailo jai piršelio ir ji, perjuosdama per petį juostą išgelbsti jį ir nuo tokios nelaimės. Belieka tik piršlio iškamša. Visiems dar teko paragauti piršlio kraujo gėrimo.

Šaunios buvo vestuvės! O kaip ir kiekviena pasaka baigiasi ir ši tokiais žodžiais: "Ir aš ten buvau, alų midų gėriau, per barzdą varvėjo, bet burnoj neturėjau ..."

Nuostabiai vaidino: jaunoji - Vilma iš Vokietijos, jaunasis - Saulius iš Kanados, piršlelis - Frederiko iš Argentinos, piršlienė - Daina iš Australijos, pirmoji pamergė - Kristina iš JAV ir pirmasis pabrolys - Arvydas iš Kanados. Jiems už vaidybą, o Lenkijos stovyklos rengėjams už taip puikiai surengtą ir surežisuotą programą priklauso didelė padėka.

Jei kas norėtų tekėti ar vesti pagal senas lietuvių tradicijas, siūlyčiau kreiptis tik į Lenkijos stovyklos rengėjus. Prisiminimai išliks ilgam.

(Asta Bakauskaitė,

PLJK Vokietijos atstovė)

Frankfurto apylinkė

* **"STAMMTISCH"**. Per paskutinius metus į Frankfurtą suvažiuoja gana daug profesionalų. Violetai ir Linai kilo mintis, kad būtų gera bent kartą per mėnesį, po darbo susisitikti, kartu pavakarieniauti, pabendrauti. Svarstas atitinkamos patalpos miesto centre, susitarta su savininkais ir svarstoma, kokia diena būtų patogausia. Norintys dalyvauti "Stammtische" galite skambinti Romui Šileriui tel.: (069) 92870244.

*****

* **BAŽNYČIA**. Frankfurt-Seckbach, Maria Rosenkranz bažnyčioje, tam tikrais sekmadieniais laikomos lietuviškos mišios. Kada mišios vyks, skelbiama atskirai. Tikintieji ateina 13:00 val. Nenorintys mišiose dalyvauti ateina 14:00 val. į parapijos salę pasižmonėti pas Astą, Renatą ir Evaldą.

*****

* **PARODA**. Frankfurto SCHIRN galerijoje vyksta įdomi paroda "Traumfabrik Kommunismus" apie vizualinę Stalino laikų kultūrą. Įdomu pamatyti, kaip mūsų tėvai ir seneliai buvo mulkinami. Paroda veiks iki 2004 m. sausio 4 d.

*****

* **EUROPA**. Stipriai jaučiasi, kad susidomėjimas Lietuva ir lietuviais pradeda didėti. Gauname skambučių iš vokiečių rašytojų, kultūrininkų ir šiaip susidomėjusių žmonių, kurie prašo informacijos apie Lietuvą, jos žmones. Frankfurtiškai galvoja apie jų www.lietuviai.de vokiško langelio atidarymą. (Kas padės?)

*****

* **GUODA GEDVILAITĖ**. Šią pavardę šiomis dienomis galima matyti Frankfurte ant kiekvieno skelbimo stulpo ir visur kitur iškiljuotuose PRO ARTE vietuose, kviečiančiuose į jos koncertą.

Pianistės Guodos Gedvilaitės vardą reikėtų išsidėmėti. Ji studijuoja Frankfurto aukštojoje muzikos mokykloje „Meisterschüler“ klasėje, labai daug koncertuoja, ne tik Vokietijoje ir Lietuvoje, bet taip pat visoje likusioje Europoje, Amerikoje bei Kanadoje. Net sunkoka išvardyti, kokių konkursų laureatė ji yra. O kas jos koncerte buvo, tikrai užsuks antrą kartą.

Aišku, kad ir Guoda prisideda prie Bendruomenės veiklos, kartu skuta buvęs, verda cepelinus. (R.Š.)

"MUSEUMSUFERFEST"

Kasmet paskutinį rugpjūčio savaitgalį Frankfurte Maino krantinėje vyksta vadinamoji „muziejų krantinės šventė“. Ča tris dienas (lankytojų būna apie 3 milijonus žmonių) pasirodo visi miesto teatrai ir muziejai, dvidešimtyje pastatytų scenų galima pasiklausti ir pamatyti spektaklių, visokios žanro muzikos. Aišku, galima ir pavalgyti, ir pagerti ko tiktaį širdis geidžia, išskyrus lietuviškus patiekalus ir gėrimus (nes iki šiol nėra lietuvių profesionalų, kurie tuo užsiimtų).

Jau antri metai Frankfurto Lietuvių bendruomenė pasirodė taitybių scenoje. Šiais metais su klasikine lietuvių liaudies dainom vėl pasirodė Frankfurto operos dainininkas Mykolas Nechajus. (Jis yra žinomas ir Čikagos Lietuvių operos žiūrovams, nes 1990 metais ten dainavo Otelo operos spektaklyje.)

Jį pianinu palydėjo Lietuvos konservatorijos pianistė, magistrė Dovilė Dabseviciūtė, kuri mokytojauja netoli Frankfurto.

Gausiai susirinkusi publika (joje vos keli lietuviai), kaip iš plojimo ir atgarsių buvo galima spręsti, buvo sužavėta lietuviškomis liaudies dainomis ir ypač jų klasikiniu profesionaliu pristatymu.

Tai vėl buvo galimybė pagarsinti Lietuvą ir lietuvius Frankfurte, priminti, kad Lietuva nuo ateinančių metų bus visateisė Europos Sąjungos narė.

Mykolas dainininko karjerą pradėjo „Ažuoliukų“ chore, mokėsi B. Dvariono meno vadinamoje mokykloje, vėliau studijavo Vilniaus konservatorijoje. Dirbo Vilniaus ir Kauno operose, vėliau Bautzeno, vieno Rytų Vokietijos miestelio operoje, o pastaruosius 5 metus Frankfurte. Gyvena Frankfurte su šeima, sūnus ir duktė lanko vokišką gimnaziją. Mykolas priklauso Frankfurto Lietuvių bendruomenės apylinkei ir yra jos valdybos kontrolierius. (Romas Šileris)

HOFHEIMO MOKYKLOJE

Kartais malonu patirti, o ypač iš dešimtmečių vaikų, kad lietuviai nėra kokia nors „išimtinė“ tauta. Štai Hofheimo, netoli Frankfurto esančio miestelio, kaimynystėje auga ažuolas, pasodintas to meto vietos gyventojų „pergalės“ proga, kai jie tada „nugalabino“ vienuolį „krikštytoją“ - taip, kaip lietuviai pasielgė 1008 metais su tokių kėslų žmogumi ir per tai pirmą kartą pateko į istorijos lapus kaip lietuviai.

Šiuos ir kitus Lietuvos istorijos duomenis, lietuviškų valgių receptus, Lietuvos vietovių ir žmonių nuotraukas galima buvo matyti ir skaityti studensiuose vienoje Hofheime mokykloje šių metų balandžio 26 dieną. Vaikai vaišino svečius lietuviškais šaltibarščiais, kurie nei išore, nei skoniu nesiskyrė nuo mamos gamintų barščių.

Daugelyje mokyklų įprasta, kad vaikai be savo pamokų, turi vadinamąsias „projekto savaites“, kurių rezultatai pristatomi platesnei visuomenei. Mokytojos Charlottės Andes pentkokią tokiam projektui pasirinko temą „Lietuva ir lietuviai“. Grupėje iš pradžių buvo 14 mokinių, vėliau prisidėjo ir 6 septintokai.

Charlottė Andes, prieš pradėdamas dirbti šioje mokykloje septynerius metus dėstė vokiečių kalbą Lietuvoje, ketverius metus Klaipėdoje, vėliau trejus metus Šakiuose. Per tą laiką mokytoja ne tik išmoko lietuviškai, pamilo Lietuvos žmones ir gerai susipažino su krašto papročiais, bet ir dabar grįžusi į savo darbą norėjo sužinoti, kas domina jos vokiečių mokinius.

Dešimtmečiai vaikai be jokio išankstinio nusistatymo pradėjo vartyti knygas, internete ieškoti duomenų apie Lietuvą. Užmezgė laisvinius kontaktus su bendraamžiais Šakiuose. Taip jiems pavyko sukaupti medžiagą, iš kurios lankytojai gali susidaryti gana išsamų vaizdą apie kraštą, jo žmones ir papročius.

Buvo susitarta, kad atvyks ir „tikrų“ lietuvių iš Lietuvos, bet kai paaiškėjo, kad to nebus, Ch. Andres kreipėsi į Frankfurto Lietuvių bendruomenę pagalbos.

Aišku, vaikai nebuvo apvilti. Buvo atvežta gintaro pavyzdžių – net su vabalais, pačių suktų filmų apie Nidą ir Kryžių kalną bei HR televizijos laidą apie Frankfurto lietuvių, brošiūrų ir „gyvų“ žmonių, į kuriuos vaikai galėjo kreiptis jiems kilusiais klausimais, o tuo ir buvo pasinaudota. (Deja, lietuviškų saldainių nebuvo galima „sukombinuoti“.)

Artėjant Lietuvos narystei Europos Sąjungoje kyla tarp vietinių vokiečių susidomėjimas Lietuva. Iki šiol pavyko Frankfurto lietuviams į tai reaguoti – ypač tada, kai žmonės iš Lietuvos pažada ir nevykdo savo įsipareigojimų – kad nebūtų sarmata kraštui ir tautiečiams. Ir privatus užklausias kartais sudaro keblumų. Vienas vokiečių norėjo savo draugo vestuves – nes jis veda lietuvaitę – pajavairinti lietuviškais papročiais. Kai mūsų frankfurtiškė lietuvių universiteto dėstytoja jam papasakojo, kad per vestuves Lietuvoje piršlys "kariamas", daugiau apie tokį jo sumanymą neteko girdėti. Tikriausiai ir taip – be lietuviškų papročių -- susituokė. (Romas Šileris)

Hamburgo apylinkė

NAUJOJI HAMBURGO APYLINKĖS VALDYBA

Š.m. rugsėjo 6 d. įvyko visuotinis Hamburgo LB apylinkės narių susirinkimas. Iš 76 apylinkėje registruotų narių į susirinkimą atvyko 14. Hamburgo apylinkės pirmininkė Dalia Henke perskaitė metinę ataskaitą apie Hamburgo apylinkės lietuvių veiklą, o kasininkė Jolanta Adomonis pateikė smulkia metų piniginę ataskaitą. Atleidus senąją valdybą nuo atsakomybės, naujai valdybos kadencijai buvo pasiūlytos ir sutiko būti renkamos 5 bendruomenės narės. Slaptu balsavimu buvo patvirtintas visas sąrašas ir išrinkta nauja valdyba. Pasiskirsčius pareigomis, Hamburgo apylinkės valdybą sudaro:

Dalia Henke – pirmininkė, *Caspar-Vogh-Str. 90, 20535 Hamburg, tel. 040-200 6317 (epaštas: Daliahenke@yahoo.de)*

Rasa Ingvarsson – sekretorė,

Asta Baikauskaitė – kasininkė,

Beata Stankevič – meno reikalų koordinatė,

Raimonda Andreikėnaitė – narė.

Po oficialaus susirinkimo nesukbėjome išsiskirstyti. Juk ne taip dažnai turime galimybę atitrūkti nuo darbų, studijų ar šeimos. Prie arbatos puodelio ar vyno taurės buvę ar dar senesni valdybos nariai iki vėlumos Lietuvių katalikų sielovados patalpose diskutavome ir kalbėjomės, išgirdome įspūdžius iš hamburgiečių Pasaulio lietuvių jaunimo kongreso dalyvių.

O tokios jaunos Valdybos – amžiaus vidurkis 31 – Hamburgo LB apylinkės istorijoje turbūt dar nebuvo. Bet -- tiek jau

10

Asta Baikauskaitė, Raimonda Andreikėnaitė, Beata Stankevič, Dalia Henke – pirm. ir Rasa Ingvarsson (Nuotr. D. Henke)

patirties turinčios senosios valdybos narės, tiek naujai į valdybą atėjusios, bet ne naujokės lietuviškoje veikloje – tikėkimės, nenuvils Hamburgo apylinkės lietuvių. Jau pirmąją valdybos posėdyje apžvelgiant preliminarų metų renginių planą, prieta ir vienos nuomonės, kad privalu išlaikyti senąsias bendruomenės tradicijas.

Bet nauji žmonės – naujos idėjos! Todėl tikime, kad Valdybos entuziazmu ir apylinkės narių pritarimu Hamburgo apylinkė ir toliau liks viena aktyviausių Vokietijos lietuvių bendruomenė!

(Raimonda Andreikėnaitė)

Stuttgarto apylinkė

TRADICINIS SUSITIKIMAS -- LIETUVĖS DAINININKĖS PREMJERA

Liepos 6 dieną Stuttgarto apylinkės lietuvių, atsitraukę nuo kasdieninių darbų ir vieni kitų išsiligę, vėl susirinkome Kolpingo namuose. Susitikimo pradžioje meldėmės Kolpingo koplytėlėje, mišias aukojo kun. Algirdas Jurevičius. Po mišių, susibūrė klausėmės kunigo pranešimo, skirto Mindaugo karūnavimo jubiliejui.

Susitikimo dieną ženklino ir vienas kultūros įvykis: tą vakarą mūsų tautietė, Irena Bespalovaitė Stuttgarto operoje A. Schönbergo operos "Možė ir Arenas"

premjeroje atliko soprano partiją. Kadangi premjera sutapo su Irenos 30-uju gimtadieniu, mūsų bendruomenės vardu scenoje po spektaklio jubilijatei buvo įteikta gėlių puokštė. Premjeros įspūdžiais pasidalijo kompozitorius Ričardas Kabelis: "Tai, kad Stuttgarto opera, jau ketvirtį metai tarp kitų Vokietijos teatrų pripažįstama geriausia, ryžosi inscenizuoti netradicinį XX amžiaus pradžios veikalą, yra ženklus kultūrinio gyvenimo įvykis. Nors šios operos solinė partijoje taip ir neišgirstame belcanto, o muzikos kalba ir sužetetas nė iš tolo neprimena klasikinių ir romantiųjų operų – spektaklį klausytojai priėmė labai šilta. Prie pastatymo sėkmės prisidėjo ir atlikėjų susitelkimas, pilnės ilgai

trukusias publikos ovacijas ir palankius kritikų vertinimus spaudoje. Malonu, jog tarp pripažintų solistų iš įvairių kraštų precizišku intonavimu ir scenine įtaiga išsiskyrė Irenos dainavimas ir jos sukurti Merginos ir Moters vaidmenys. Ši jau ketvirtąją Irenos Bespalovaitės premjera Stuttgarto operoje byloja apie gražias lietuvių dainavimo mokyklos tradicijas, ir apie dar vieno neeilinio talento kelią į pasaulio operos olimpą."

Paskanavę gausiai sunėštų vaisių ir pasišnekučiavę išsiskyrėme vasaros atostogų, tardami: iki malonaus susitikimo spalyje!

(Živilė Šeškaitė)

Müncheno apylinkė

LIETUVIŲ SUSITIKIMAI MÜNCHENE

Jau antrą kartą Müncheno lietuviai renkasi senesniai įsikūrusioje lietuviškoje užėgoje „Maistüberl“, kuri yra Maistraße 20. Į pirmąjį susitikimą po ilgos vasaros pertraukos rugpjūčio mėnesį sugūžėjo apie 40 svečių -- ne tik tautiečių, bet taip pat Lietuvai prijaudinančių. Kas vasaros metu nesilankė Lietuvoje ir nesmaguriavo cepelinų, galėjo jais pasimėgauti prie bokalo bavarieško alaus. Jaukioje atmosferoje buvo

šnekučiuojamasi, keičiamasi įspūdžiais, mezgamos naujos pažintys. Skambant lietuviškai muzikai vietiniai lietuviai drauge smagiai leido laiką. Kaip ir per kiekvieną susitikimą pamatėme naujų veidų bei seniai matytų bičiulių.

Tokio pobūdžio susitikimai Münchene vyksta jau nuo 2001-ųjų metų. Užsidiarius „Café Residenz“, kurioje nuo seno kiekvieną trečiadienio popietę rinkdavosi daugiausia karo metais į svetimą šalį nublokšti lietuviai, po kelerų metų pertraukos kilo mintis vėl suburti norinčius

tarpusavyje bendrauti tautiečius. Pirmieji susitikimai, prasidėję siaurame atimtu draugų rate, laikui bėgant išaugo į jau beveik tradiciją tapusį „Stammisch“. Pastarųjų metų susitikimai vykdavo restorane „Schmausefalle“, o atsiradus lietuviškai užėgajai labai nudžugome atradę jaukiai susitikimų vietą. Smagu, kad ši tradicija yra tęsiama ir randa atgarsį tarp žionių lietuvių, ypač jaunimo. Maloniai kviečiame visus užsukti!

(Diana ir Benjamin Wittstock)

NAUJIEJI MOKSLO METAI VASARIO 16-OSIŲ GIMNAZIJOJE

Rugsėjo 1 dieną Romuvos kietas pri-
gūžėjo jaunimo. Džiaugėsi vėl susitikę,
pažindinosi su naujais mokiniais.
Užsiregistravo 203 mokiniai: 117 lietuvių
ir 86 vokiečiai. Paskui paaiškėjo, jog
keletas lietuvių neatvyks. Tačiau tai vis
tiek yra rekordinis mokinių skaičius
mokyklos gyvavimo istorijoje. Atvykus
mokyti tiek daug mokslieivių iškilos pro-
blemų dėl vietų bendrabučiuose ir
klasėse.

**Gimnazijos direktorius A. Šmitas su
savo pavaduotoja Irena Greviene**

Atidarymo šventė prasidėjo Lietuvos,
Europos ir Vokietijos vėliavų pakėlimu
bei himnais ir ekumeninėmis pamaldomis
Hüttenfeldo katalikų bažnyčioje. Pamaldas
laikė gimnazijos katalikų ka-

pelonas kun. A. Kelmelis ir Hüttenfeldo
evangelikų kunigas R. Fuhr.

Paskui visi rinkomės bendrabučio salėje,
kur direktorius visus pasveikino ir pa-
linkėjo gerų mokslo metų. Jis pa-
sidžiaugė, kad toks didelis būrys pradės
naujuosius mokslo metus, pakviėtė
rimtai atsidėti mokslui, o laisvą laiką
turiningai leisti įvairiuose čia vei-
kiančiuose būreliuose: tautinių šokių,
choro, orkestro grupėse, ateitininkų,
skautų būreliuose, sporto komandose.

Vėliau prisistatė mokytojai. Šiemet pra-
dėjo darbą nauja direktoriaus pava-
duotoja Irena Grevienė, kuri dėstys
vokiečių kalbą pradantiesiems. Yra ir
naujas berniukų bendrabučio vedėjas
pavaduotojas Arūnas Tauras. Jis taip
pat turės geografijos ir sporto pamokų.
Šie abu nauji pedagogai pakeis į pensiją
išėjusius Ronaldą Tesnau ir Vilių Lemkį.

Mažuosius gimnazistus pasveikino abi-
tūriantai ir mažųjų globėjai. Praėjusiais
metais gimnazijos vyresniųjų klasių
mokiniai sukūrė globėjų būrelį. Mažieji
gimnazistai gali pasirinkti sau vieną iš
tokių globėjų ir su juo pasikalbėti rūpi-
mais klausimais, jam pasiguosti, pasi-
skųsti, pasidalyti džiaugsmu. Tad šie

globėjai prisistatė naujesiems gim-
nazistams ir įteikė jiems po dovanėlę.

**Mokslo metų atidaryme vyresnieji
moksleiviai sveikina 5-okus, kurių šiais
metais yra 14**

Paskui mokiniai rinkosi klasėse su savo
auklėtojais. Susipažino, pabendraavo, ap-
tarė numatomą klasės veiklą. Tie, kurie
gyvens bendrabutyje, vėliau ėjo tvarkyti
kambarių. Vakarop visi susipažino su
bendrabučio taisyklėmis. Jų daug, kai
kurios šiek tiek varžo jaunystės polė-
kius, tačiau labai reikalingos gyvenant
dideliame būryje.

(Bronė Lipšienė)

Nuotraukos: M. Šmitienės

NAUJOKŲ „KRIKŠTYNOS“

Nepavyko išvengti krikšto ir šių metų gimnazijos naujokams.
Nepaėjus nė dviem mokymosi savaitėms tryliktojai sukviėtė
visus naujai atvykusius po gimnazijos ažuolu, kad primintų
jiems, kur ir ko jie atvyko. Ir šį kartą naujokams teko patirti
nemažai išbandymų, kuriuos jiems parengė abiturientai.
Krikštą naujokai pradėjo nuo kroso parko takeliais. Po to visi
užrištomis akimis buvo vedami „kančių“ koridoriumi, kuriame
ant jų galvų buvo pilama tryliktojų pagaminta sunkiai
nusakomo kvapo ir spalvos košė. Pabaigoje visi naujokėliai
stipria vandens srove buvo išmaudyti nuo galvos iki kojų. Po
tokio krikšto nesunku buvo išgauti pasizadėjimą gerai mokyti,
elgtis, klausyti ir gerbti vyresniuosius. Na, o po to jau
gimnazijos direktorius A. Šmitas pripažino juos tikraisiais
gimnazistais. (E. Jankūnas)

Vasario 16-osios gimnazijos naujokų krikštynos

FUTBOLU TURNYRAS -- "2003"

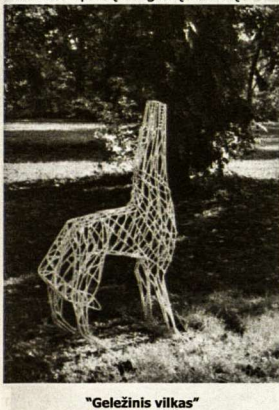
Tradicinis futbolo turnyras įvyko šiltą ir saulėtą antrąjį rugsėjo savaitgalį. Tria-
dienas gimnazijos futbolo aikštėje netilo rungtynių teisėjo švilpukas. Šiais
metais turnyras išties buvo masiškas. Dėl medalių varžėsi net šešios futbolo
komandos, kuriose išvydome žaidžiančias ir keturias merginas. Ir tik
sekmadienio pavakaryje paaiškėjo šių metų turnyro nugalėtojai. Aukso
medaliai atiteko komandai, kurioje žaidė G. Kotke, M. Mišinis, M. Kotke, M.
Docaitis ir P. Kotke. Sidabro medaliai buvo įteikti I. Motiejūnui, M. Wunderlei,
V. Butkevičiui, T. Marcinkevičiūtei bei M. Šimkui. Bronžiniai medaliai apdovanoti
M. Damijonaitis, A. Makuška, M. Savodnikas, A. Damijonaitis, C. Ardanz ir A.
Žitkauskas. Geriausiais žaidėjais pripažinti M. Damijonaitis, M. Wunderle ir M.
Schaubert. Daugiausia įvarčių savo komandai pelnė L. Šablinskas, mažiausiai
įvarčių praleido M. Šimkus. (E. Jankūnas)

JULIAUS RADTKĖS SKULPTŪRŲ PARODA

VASARIO 16-OSIOS GIMNAZIJOJE

12

2000 m. pavasarį Vokietijoje gyvenantis Julius Radtkė padovanojo Vasario 16-osios gimnazijai savo skulptūrą "Geležinis vilkas". Kol dar nebuvo jos matę, labai ginčijomės dėl vietos, kur ta skulptūra turėtų stovėti. Kai atvežė, išvydome elegantišką metalinę vilko karkasinę figūrą, šviesiai pilkos spalvos ir natūralaus vilko dydžio. Beveik vienbalsiai buvo nutarta, kad toji skulptūra bus pastatyta didžiojoje pievoje priešais Romuvos pilaite. Ir tikrai - ji nepaprastai gerai ten tinka ir puošia parką. Tuo metu mums tokia menininko dovana buvo įdomi naujiena. Buvo surengtas skulptūros atidengimas: vaikinai pūtė ragus, mergaitės šoko šokį apie vilką, autorius nukėlė skulptūrą dengusią skraistę.

"Geležinis vilkas"

Julius Radtkė gimė 1935 gegužės 5 d. Tauragės apskrityje, Žygaičių kaime, ūkininko šeimoje. Joje augo dvylika vai-

kų. Skaityti ir rašyti išmoko pats. Juliiu metu daug išgyventi: emigracija, pokario metas Lietuvoje, stalinizmas, kolektyvizacija, alkis, šaltis.

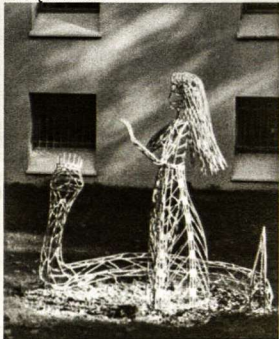
1960 m. gegužės mėnesį išvyko į Vokietiją. Ten jis mokėsi šaltkalystės ir 1971 metais įsigijo meistro vardą metalurgijos mašinų statybos srityje. Iki išėjimo į pensiją 18 metų mokė socialiai nuskrustačius jaunuolius valstybinėje mokykloje. Po ilgo laiko, 1991 metais, vėl aplankė Lietuvą.

Autorius yra vedęs, augina šešis sūnus: penki yra studentai, o vienas dar lanko gimnaziją. Nuo 1997 metų yra pensininkas. Laisvalaikiu groja elektriniais vargonėliais, dainuoja dviuose choruose. Turi keletą projektų, kuriuos norėtų įgyvendinti Lietuvoje.

"Geležinis vilkas" nebuvo autoriaus vienišas darbas, o vienas dar lanko gimnaziją. Nuo 1997 metų yra pensininkas. Laisvalaikiu groja elektriniais vargonėliais, dainuoja dviuose choruose. Turi keletą projektų, kuriuos norėtų įgyvendinti Lietuvoje.

"Geležinis vilkas" nebuvo autoriaus vienišas darbas, o vienas dar lanko gimnaziją. Nuo 1997 metų yra pensininkas. Laisvalaikiu groja elektriniais vargonėliais, dainuoja dviuose choruose. Turi keletą projektų, kuriuos norėtų įgyvendinti Lietuvoje.

ypač prietemoje, dažną išgašdina prie medžio prisiliejęs "Gašdintojas". Jis visiems labai patinka, svajojame apie jo kopiją, mat, visos šios skulptūros jau nebepriskaito pačiam Juliiui Radtkė, jis jas tik pasiskolino, kad gimnazijos parke mums padarytų parodą. Iš tiesų, mes jau galimės, kad rudenį jas išveš. Jei kas nebuvo Joninėse ir dar nėra parodos dovanų, teskuba pamatyti, kol jos dar čia tebestovi. Gimnazijoje liks "Geležinis vilkas", "Pasagų gaublys" ir "Eglė, žalčių karalienė".

"Eglė žalčių karalienė"

Daug kas pasidžiaugia kūrybingo žmogaus dėmesiu lietuvių gimnazijai. Ne tik dovanotos skulptūros prisideda prie jos gražinimo – parodos organizavimas yra svarbus įvykis Vasario 16-osios gimnazijos ir Lietuvos bendruomenės kultūriniam gyvenime.

(Bronė Lipšienė)

SVEČIAI GIMNAZIJOJE

Rugsėjo 7 d. gimnazija, kaip ir kasmet, aplankė užsienio lietuvių sielovados vadovas prelatas Edmundas Putrimas iš Kanados. Tą dieną jis pilies koplyčioje šventas mišias laikė gimnazijos mokiniams, mokytojams, apylinkės lietuviams.

Rugsėjo 28 d. LKI suvažiavimo metu Rennhofs pilaite salėje koncertavo žymus saksofonininkas Petras Vyšniauskas ir akordeonistas Žygmantas Laurinavičius iš Lietuvos.

Spalio 1-8 dienomis gimnazijoje svečiavosi Vilniaus M. K. Čiurlionio menų gimnazijos mokiniai ir mokytojai. Spalio 6 d. Rennhofs pilaite salėje "Čiurlioniukai" surengė koncertą gimnazijos mokiniams, mokytojams bei miestelio gyventojams. Koncerto metu klausytojai išgirdo lietuvių bei užsienio kompozitorių kūrinių, skirtų smuikui, fortepijonui ir saksofonui. Muzikos kūrinių išpildymo virtuozizmas pranoko visų lūkesčius. Tą vakarą ilgai netilo aploidsimai -- žiūrovų nuosirdžiausia padėka jauniems talentams iš Vilniaus. (E. Jankūnas)

* * skelbimas * * skelbimas * * skelbimas * *

Vasario 16-osios gimnazija

ieško virėjos.

Įdomus darbas!
Geras užmokestis!

Dėl smulkesnių informacijų prašome kreiptis į gimnaziją šiuo adresu:

Litauisches Gymnasium, Lorsch Str. 1,

68623 Lampertheim,

tel. 06256- 859900.

Žmonės piešia širdeles, kai myli, vaikai piešia medžius ir gėles. Pirmykščiai žmonės jau piešdavo ir dažydavo savo jausmus, savo gyvenimą ir aplinką. Negalime paašškinti meno. Muzika, poezija, ir dailė yra tam, kad žmogus galėtų parodyti pasauliui, ką jis jaučia tą akimirka.

Taip atsitiko ir su Meile Veršeliene, dailininke, gimusia Lietuvoje, o gyvenančia Hüttenfelde, Vokietijoje. Ji pradėjo tapyti tik tada, kai jai gimė nesveikas sūnus.

Meilė Veršeliene pradėjo kūrė modernius paveikslus, naudodama įprastines technikas – aliejų, akrilų ir akvarelę. Neseniai atrado „naują“ techniką – ENKAUSTIKA. Šis būdas yra sena tapyimo technika, kuri buvo vartojama senovės egiptiečių, graikų ir romėnų. Šiais laikais ši technika labiau išsivysčiusi. Dabar naudojamas mažas „lygintuvas“, ant kurio ištrinami dažai, pagaminti iš bičių vaško.

Sekmadienį, rugsėjo 21 d., ateitininkai turėjo galimybę aplankyti Meilės Veršelienės atelję, kur buvo nuosirdžiai priimti. Tenai jie daug sužinojo apie atelję kasdienybę ir enkaustikos techniką (kiekvienas galėjo pats sukurti kūrinių).

Manau, kad visi labai nustebė, kai sužinojo, jog Meilė Veršeliene niekada neketino tapti dailininke, o dabar jau turi net savo atelję, jos kūrinių ekspozuojami Vokietijoje, Lietuvoje, Amerikoje ir Afrikoje.

Ateitininkai yra labai dėkingi Meilei Veršeliene už suteiktą galimybę aplankyti jos atelję ir sužinoti apie dailininkės gyvenimą.

(Danutė Braslauskaitė)

Vasario 16-osios gimnazijos ateitininkai svečiuose pas dailininkę Meilę Veršeliene (prieky – viduryje)
(Nuotrauka M. Šmitienės)

KREPŠINIO ČEMPIONATO AISTROS GIMNAZIJOJE

Praėjusiais mokslo metais, paskatinti ir padedami Mečio Buivio, Romuvos pilaitės gyventojai susitarė pilies satelitinę anteną taip, kad būtų galima matyti antrąją Lietuvos televizijos programą. O Lietuvos televizija transliavo visas Švedijoje vykusio Europos krepšinio čempionato rungtynes. Ir atsitik tu man taip, kad Lietuvos rinktinė įkaltino visus stebėtojus, be pralaimėjimų eidama pirmyn.

Lietuvos krepšinininkų pergalę gimnazijos moksleiviai šventė kitą dieną parke prie lauko (Nuotr. M. Šmitienės)

Pas pilies gyventojus rinkosi nuosaikesni stebėtojai, t.y. vyresnio amžiaus, nors ir jų šūksniai pro atvirus langus buvo toli girdėti. O mokiniai kimšte prikimšo Hüttenfelde miestelyje gyvenančių šiuožiūniū svetainę - mat jie taip pat turi Lietuvos televiziją pagaunančią anteną. Kas

atsisėdė, kas stačiomis, ant vienos ar abiejų kojų, visi džiaugėsi gavę galimybę pasžiūrėti į Lietuvos sporto istoriją įleisančių rungtynių.

Pamažu jausmai emė kaisti. Lietuvos krepšinininkai, žiūrėkit, jau pasiekė ketvirtfinalį. Atsirado baimės ir vilties drebulys. O kai lietuviai laimėjo pusfinalyje, jau kažkaip pakvipo auksu. Ir didžiausi astrologijos priešinininkai būtų tą sekmdienio rytą, rugsėjo 14, mielai palaikę pokalbį su astrologais šia tema. Deja, kur tuos visaižinius reikiamu momentu pagausi!?

Vakarop su visokiais sirgaliū atributais: vėliavomis, vėliavytėmis, „Žalgirio“ ar „Lietuvos ryto“ marškinėliais (priklauso, kas ką turėjo) - vėl visi būriais rinkosi prie televizoriū. Žinoma, šį kartą buvo galima ramiau žiūrėti rungtynes, nes sidabro medaliai Lietuvos komandai jau užtikrinti, dalyvavimas olimpinėse žaidynėse - taip pat, bet ... bet ... Apetitas atsiranda bevalgant. Ir kaip dabar pasitenkinti sidabru, jei ranka pasiekiamas auksas. Ir dar: tokia mažytė Lietuva prieš gigantą Ispaniją! Prieš visas Europos stipriausias krepšinio komandas! Prieš pasaulio čempionus serbus! Pergalė reikštų: mažiejį nėra maži, nėra silpni, mažiejį nėra niekas. Ir visi troškome tos pergalės. Ne gyventojū milijonai svarbu,

o vikrumas, išvermė, taiklumas, komandos susižadimas. Atėjo galvon mintis apie Farerų salas, kuriose gyvena trisdešimt keli tūkstančiai gyventojū, o jų futbolo komanda verčia paprakaičiuoti ir vokiečius, ir anglus. Ak, pergalė Švedijoje mums tokia reikalinga.

Sunku aprašyti skaitytojams, ką rungtynes stebėdami išgyveno gimnazijos mokiniai ir kiti Hüttenfelde lietuviai. Riksmiai, replikos, maldavimai ir net patarimai aidėjo nuolat. Į pabaigą prasidėjo svarstymas, ar tokį taškū skirtumą dar gali priešinininkai per kelias minutes įveikti, ar ne. Jau nebegali!

Visas Hüttenfelde miestelis išgirdo gimnazijos dainuojamą „Ant kalno mūrai“ ir LIE-TU-VA! LIE-TU-VA! skandavimus. Suėję į gimnazijos kiemą, visi bučiavosi, plojo, mosavo vėliavomis. Gimnazijos direktorius davė pilaitės bokšto raktą -- giedant Lietuvos himnā, netrukus buvo iškelta Lietuvos trispalvė, kuri kelias dienas plėvėsav skelbdama mūsų džiugsmā ir pasididžiavimą. Kitos dienos vakare visiems gimnazistams buvo su-rengta vakarienė (grillis) pilaitės parke. Kalboms nebuvo galo. Visi mėgavomės istoriniu momentu savo Tėvynės sporto kelyje.

(Bronė Lipšienė)

KAZIUI BENDORAIČIUI - 80

Kazys Bendoraitis yra gimęs 1923 m. sausio 2 d. Kaune. Ten mokėsi braižytoju ir dirbo Miesto savivaldybėje. Į Vokietiją atvyko 1944 m. 1948 m. įstojo į amerikiečių armijos darbo dalinius, kur dirbo, paskutiniu metu 8591 LS kuopoje Schwetzingene būrio vadu, iki išėjimo į pensiją. Ta kuopa daugelį metų pasižymėjo savo lietuviškumu ir lietuviškų reikalų rėmimu. Tuose baruose paveikiai reikiškesi ypač sukaktuviniukas: prenumeravo ir skaitė lietuvišką spaudą, aukėjo Vasario 16-osios gimnaziją, Vokietijos lietuvių jaunimui bei Lietuvių bendruomenei, kurios narys yra nuo pat įsikūrimo. Sekė ir seka politinio ir mokslinio gyvenimo raida: domis

biologija, grožinė literatūra, muzika ir pats groja vargonais, palydėdamas per pamaldas lietuviškas giesmes. Perskaityta vertingesnė mokslinė literatūra dovanoja Vasario 16-osios gimnazijos knygynui. Aktyviai reikiškesi LB apylinkėje, įsijungė į šalpos draugiją "Labdara", kurios išdininu yra. Išėjęs į pensiją dar labiau atsidavė savo pamėgtam darbiui – spaudos ištraukomis dokumentuoti svarbius Lietuvos istorijos įvykius. Ne viena stora byla kruopščiai surinktų ir sutvarkytų išskarpų įvairiomis temomis stovi Lietuvių kultūros instituto archyve. (Info)

DR. JONUI NORKAIČIUI - 75

Jubilatas gimė 1928 m. rugsėjo 26 d. Kaune. Tübingeno ir Strasburgo universitetuose studijavo filosofiją, ekonomikos mokslus, politiką ir psichologiją. 1956 m. už disertaciją „Kulturphilosophie bei Leo Frobenius“ Tübingeno universitete gavo filosofijos daktaro laipsnį. 1957 m. tame pačiame universitete įgijo diplomotumo ekonomisto laipsnį. Po studijų iki išėjimo į pensiją ėjo įvairiose stambiose Vokietijos pramonės firmose atsakingas pareigas.

Lietuviuose reikiškesi ateitininkų organizacijos, Lietuvių fronto bičiuliuose, atstovavo ir Krikš-

čionims demokratams įvairiose tarptautinėse konferencijose; buvo Baltiečių draugijos (Baltische Gesellschaft) narys ir jos lietuvių-vokiečių sekcijos pirmininkas. Vokietijos LB dirbo Stuttgarto apylinkėje, ėjo įvairias vadovaujamas pareigas; buvo išrinktas į VLB Tarybą, Vasario 16-osios gimnazijos kuratoriją ir jos valdybą (kurį laiką buvo ir pirmininku); buvo Lietuvių kultūros instituto narys steigėjas ir kurį laiką valdybos vicepirmininkas, studijų savaičių moderatorius. (Info)

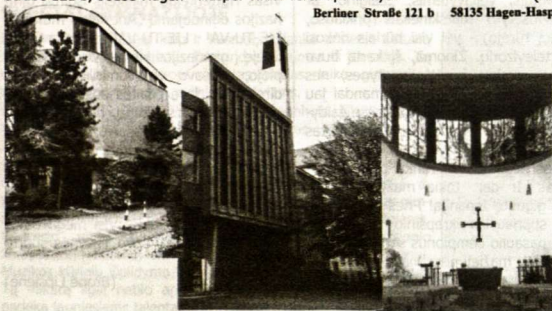
Namai lietuviams**LIETUVIŲ ŠVENTOSIOS DVASIOS KOPLYČIOS ATIDARYMAS HAGENE**

2003 m. spalio 12 d. Hagene buvo iškilmingai atidaryta lietuvių Šv. Dvasios kopyčia. Lietuvių ev. kun. diakono Valdo Jelio-Žiello iniciatyva, lėšomis bei pastangomis ši kopyčia buvo perimta iš vietos ligoninės, kuri dėl padidėjusių išlaidų norėjo ją, stilingą ir gražią, tačiau dėl paskutinių metų nebuvusios priežiūros nuniokota, kopyčią nugriauti. Šiuo metu kopyčia yra gražiai renovuota bei pritaikyta ne tik pamaldoms bet ir kitoms reikiškes. Kun. d. V. Jelis-Žielis turi gražių planų kopyčios patalpas panaudoti ir kaip biblijinį valgių užėgą. Šiuos planus jam, atrodo, sekasi įgyvendinti.

Atidarymo pamaldas pravedė kat. kun. Alfonsas Kelmelis, bei kopyčios šeimininkas ev. kun. d. V. Jelis-Žielis, dalyvaujant apie 60-žiai vietos lietuvių ir svečių. Po pamaldų vyksiamė pabendravimė sveikinimo kalbą pasakė Vokietijos lietuvių bendruomenės pirmininkas Antanas Šiugždinis. V. Jelis pats pateikė trumpą, bet nuotaikingą muzikinę programą.

Planuojama, kad lietuviškos pamaldos ir susitikimai kopyčioje vyks bent vieną kartą per mėnesį. Kopyčia yra susisiekimo atžvilgiu labai patogioje vietoje. Jos adresas: Berliner StraÙe 121 b, 58135 Hagen - Haspe. Tikrai verta apsilankyti. (A. K.)

Berliner StraÙe 121 b 58135 Hagen-Haspe

HAGENE

Nauji namai lietuviams

Berliner Str. 121 b

Kiekvieno mėnesio antrąjį
sekmadienį, 15:00 val.

PAMALDOS.

Po jų bendras pobūvis:

lapkričio 9 d.

gruodžio 14 d.

*** **

Kiekvieno mėnesio paskutinį
šeštadienį nuo 18:00 val.

Lietuviškos muzikos vakarai:

spalio 25 d., lapkričio 29 d.,

gruodžio 27 d.

Informacija tel.: 02332-43532

Visi maloniai kviečiami!

Valdas Jelis

A+A KUN. TAMAROS KELERYTĖS-SCHMIDT LAIDOTUVĖS.

2003 m. rugpjūčio 25 d. Bad Zwischenahn-Ofene, eidama 65-uosius metus po ilgos ir sunkios ligos mirė Vokietijos lietuvių evangelikų liuteronų kunigė Tamara Kelerytė-Schmidt.

Velionė yra gimusi 1939 m. balandžio 25 d. Tauragėje. Čia buvo jos tėvo ev. kunigo, vėliau senjoro, Adolfo Kelerio

Kun. Tamara Kelerytė-Schmidt

pakrikštyta. 1941 m. rusams okupavus Lietuvą, šeima pasitraukė į Vakarų. Pirmiausiai gyveno Poznanėje, o 1945 m., perėję elę kitų pabėgėlių stovyklų, apsigyveno Wehne prie Oldenburgo. Čia gyvenama Tamara lankė lietuvių gimnaziją Diepholze, vėliau Hüttenfelde, kur 1959 m. įsigijo brandos atestatą. Gimnazijoje aktyviai reiškėsi tautinių šokių grupėje, chore, Evangelikų jaunimo ratelyje (buvo ir pirmininkė), sekmadieninės mokyklos vedėja. Glaudus ryšys su lietuvių Vasario 16-osios gimnazija nenutrūko visą gyvenimą. Net ir

sunkiai sirgdama, įveikdavo ilgą kelią, kad aplankyti gimnaziją, dalyvautų jos šventėse, pabendrautų su mokytojais ir mokiniais, atlaikyti pamaldas.

1959–1962 m. Tamara studijavo Aukštojoje pedagogikos mokykloje Oldenburge, o 1965 metais išlaikė II valstybinius egzaminus, leidžiančius dirbti pedagoginį darbą mokyklose. Ji jį ir dirbo pradžioje laikinai Čilėje, vėliau Vokietijoje.

Grįžusi į Vokietiją, pradėjo ruošti dvasininko darbus. Mat Vokietijoje buvo (ir vis dar yra) jaučiamas didelis lietuvių evangelikų liuteronų kunigų stygius. Pradžioje pradėjo savo naują pašaukimą eidama kunigės diakonės pareigas. O 1990 m. liepos 20 d. Tauragės M. Mažvydo katedroje kun. diakonė Tamara Kelerytė-Schmidt iškilmingai ordinuota visateise kunige.

Lietuvių evangelikų liuteronų iššėjimo bažnyčios Vokietijoje valdybos pirmininkė kunigė Tamara Kelerytė-Schmidt kartu buvo ir Lietuvių evangelikų liuteronų bažnyčios iššėjimo viceprezidentė, atsakinga už jos veiklą Vokietijoje. Jai teko rūpintis maždaug 300 tikinčiųjų, kurių dalis būrėsi penkiose parapijose ar pamokslavietėse, kiti gyvenimo paskildę po visą Vokietijos teritoriją.

Tamara taip pat daug prisidėjo prie Evangelikų bažnyčios Lietuvoje atgimimo. Trejus su puse metų ji, be savo darbo Vokietijoje, dirbo Evangelikų bendruomenės Vilniuje pastore. Ir vėliau dažnai lankėsi Lietuvoje, ypač Klaipėdoje. Dėjo daug pastangų kaip Lietuvos evangelikų liuteronų bažnyčios

patikėtinė Vokietijoje, kad Lietuvoje būtų atkurtos parapijos ir atstatytos bažnyčios. Dalyvavo dažnai įvairiuose suvažiavimuose, konferencijose bei skaitė pranešimų apie Lietuvos ir iššėjimo bažnyčias ir apskritai lietuvius.

Tamara buvo ištekęsi už Oldenburgo gimnazijos mokytojo Bernhardo Schmidt, kuris kartu buvo ir vargonininkas, daugelį metų lydėjęs ją jos gausios kelionėse po Vokietijos lietuvių evangelikų bendruomenes. Ji santuokoje gimė du sūnus.

Velionė kun. Tamara Kelerytė-Schmidt buvo palaidota 2003 m. rugpjūčio 29 d. Ofeno (Bad Zwischenahno) kapinėse. Laidotuvių pamaldoms vadovavo Lietuvių evangelikų liuteronų bažnyčios iššėjimo vyskupas Hansas Dumpys (Chicago, JAV). Tarp daugiau kaip 250 laidotuvių dalyvių buvo daug velionės kolegų kunigų iš Vokietijos ir Lietuvos.

Velionės Tamaros Kelerytės-Schmidt asmenyje Vokietijos lietuvių bendruomenė prarado aktyvią savo narę, kurios lietuviškai skelbiamas Dievo žodis tarnavo ne tik tikėjimo, bet ir ryšio su tėvyne bei tautiečiais iššėjimo stiprinimu. Lietuvių evangelikų liuteronų bažnyčia neteko ištikimos ir angažuotos garnytojos, nenuilstamai vedusios savo bendruomenę į didįjį Tikslą. Vokietijos lietuvių Vasario 16-osios gimnazija gedi savo buvusios absolventės, ilgametės gimnazijos kuratorijos narės, giliai suvokusios šios gimnazijos reikšmę jaunosios kartos auklėjime tautiška ir krikščioniška dvasia. (A. K.)

MIRĖ BORIS MEISSNER

Vienas žymiausių Vokietijos sovietologų prof. dr. Boris Meissneris mirė 2003 m. rugsėjo 10 d. Koline.

Gimęs 1915 m. rugpjūčio 10 d. Pskove, Meissneris praleido jaunystę Pernau (Estijoje), o ekonomiką ir teisę studijavo Dorpat (Tartu) universitete. Dirbo Hamburgo universitete asistentu ir Užsienio reikalų ministerijoje (beje, naujai atidarytoje Vokietijos ambasadoje Maskvoje), 1959 m. tapo Rytų teisės profesorium Kiele, o po 5 metų Koline universitetuose. Ten įsteigė Rytų teisės institutus, o Koline buvo ir vienu iš Bundesinstitut für Ostwissenschaftliche Studien steigėjų. Jis buvo įvairių moks-

linių ir visuomeninių draugijų bei organizacijų narys, tarp jų Rheino-Westfalijos mokslo akademijos Düsseldorf, Baltų istorijos komisijos Göttingene, o Studijų grupės Baltijos kraštų dabarčiai tirti - pirmininku.

Be daugelio veikalų ir straipsnių apie Sovietų Sąjungos vidaus ir užsienio politiką bei tarptautines teisės klausimus, parašė ar išleido veikalų, skirtų specialiai Baltijos kraštams. Tarp jų pažymėtini "Die Sowjetunion, die Baltischen Staaten und das Völkerrecht" (1956), tapęs vokiečių Baltijos kraštų politikos Sovietų Sąjungos atžvilgiu vadovėliu, "Die Baltischen Nationen: Estland, Lettland, Litauen" (1990) ir kt.

50-oji

- jubiliejinė -

Europos

lietuviškųjų

studijų savaitė

įvyksta

2004 m. liepos 11 – 18 d.

Hüttenfelde,

Vasario 16-osios gimnazijoje

Informaciją teikia:

Vokietijos LB valdyba ir
arthur.hermann@urz.uni-
heidelberg.de

Sveikiname naujus
bendruomenės narius

Į VLB veiklą įsijungę:

- Centro ap.:** Aldona Pardeš
Steffen Pardeš
Jolanta Vasiliauskienė
- Romuvos ap.:** Vita Sakaly
Rita Vetter
Sofija Loiterytė
Martynas Gaurilčikas
Arūnas Damijonaitis
Aidas Šiugždinis
Sandra Baltz
- Hamburgo ap.:** Vilma Remmert-Fontes
Nomeda Heidenreich
Jūratė Patackaitė
Jolanta Busch
Jolanta Böhm-Rupprecht
Rasa Ingrasson
- Stuttgarto ap.:** Dalė Diržinskaitė
- Müncheno ap.:** Daina Mičiulytė
- Lübecko ap.:** Vida Leiton

Atvykę į Hüttenfeldą,
ieškote vakvynės?Kambarys su pusryčiais:
vienam asmeniui € 18,00,
dviem asmenims € 36,00.
Kalbame lietuviškai.

Telefonas: 06256-1546

El. paštas: anthony@verselis.de

1 2003/2004 m. renginių kalendorius

- 2003 lapkričio 14-16 d. *Vokietijos LB darbuotojų suvažiavimas - programoje gali visi dalyvauti -*
- 2004 vasario 21 d. *Centrinis VLB Vasario 16-osios minėjimas Hüttenfelde Bürgerhause*
- 2004 liepos 11-18 d. *50-ji – jubiliejinė- Europos lietuviškųjų studijų savaitė, Hüttenfelde, Vasario 16-osios gimn. 24-oji Lietuvių kultūros instituto mokslinė konferencija, Hüttenfelde*
- 2004 spalio 9-11 d.

INFORMACIJOMS leisti
ir VOKIETIJOS LB
aukojo

Alma Šiugždinienė	153,36 €
Hamburgo apylinkė	150,00 €
Friedrich Marcks	100,00 €
Dr. Stasys Šereika	50,00 €
Juozas Burzdžius	50,00 €
Michael von Pyschow	50,00 €
Dr. Hermann Dolles	30,00 €
Ronaldas Tesnau	20,00 €
Berta Tumaitienė	20,00 €
Annemarie ir Gerhard Lepa	20,00 €
Stasys Kasparas (Anglija)	20,00 a.sv.
Vitoldas Gruzdyš (USA)	20,00 US\$

Širdingiausiai dėkojame!

VLB Valdyba

Vokietijos LB valdyba

Vokietijos LB darbuotojų
suvažiavimo programa ruošia šeštadienį,
lapkričio 15 d., 19:00 val.,
Hüttenfelde, Romuvos pilaitėje

KONCERTA

pasirodys

grupė iš Lietuvos

"AKO"

Po koncerto - bendras pobūvis.
Maloniai kviečiami visi.

VLB Valdyba

VOKIETIJOS LB DARBUOTOJŲ SUVAŽIAVIMAS

Š.m. lapkričio 14 –16 d., Romuvoje, Hüttenfelde įvyksta Vokietijos LB darbuotojų suvažiavimas.

Suvažiavime dalyvauti kviečiami visi. Numatyta tokia programa:

- Lapkričio 14 d., 20:00 val. Tradicinė vakaronė Romuvos pilaitės konferencijų salėse
- Lapkričio 15 d., 10:00 val. Suvažiavimo atidarymas, pranešimai, Bendruomenės aktualių klausimų svarstymas
- 16:00 val. Pranešimas: "Lietuvos Respublikos Vyriausybės programinės nuostatos lietuviškos išeivijos atžilgiui", *dr. Rimantas Morkvėnas* iš Vilniaus, LR Užsienio reikalų ministro pata-rėjas išeivijos reikalams
- 19:00 val. Muzikos grupės "AKO" iš Lietuvos koncertas; po to bendras pobūvis
- Lapkričio 16 d. 10:00 val. Nutarimų bei rezoliucijų priėmimas

Vokietijos LB Valdybos INFORMACIJOS

Informationsblatt der Litauischen Volksgemeinschaft in der Bundesrepublik Deutschland e.V.

Lorscher Str. 1, D-68623 Lampertheim-Hüttenfeld, Tel.: 0 62 56 - 85 990-15, Fax: 0 62 56-16 41, Email: Info@VLB.de

Bankverbindung: Deutsche Bank 24 Weinheim, BLZ 670 700 24, Konto-Nr. 581 7978

Aukotojams išrašome auką patvirtinančias pažymas, kurias pristatūs mokesčių inspekcijai, talkomos mokesčių nuolaidas.

Gautus rankraščius taisome ir trumpiname savo nuožūra. Spausdinama medžiaga nebūtinai atstovauja VLB Valdybos nuomonei.

Pasinaudojant INFORMACIJŲ žiniomis, maloniai prašome nurodyti šaltinį ir mums atsiųsti vieną leidinio egzempliorių.